

**Ajuntament
de Barcelona**

Prevenió, Seguretat i Mobilitat
Direcció de Serveis de Prevenió

Direcció del Programa de Dona

INFORME

La Victimització a Barcelona: anàlisi des d'una perspectiva de gènere

Enquesta de Victimització de Barcelona 2013

Versió definitiva

Anàlisi realitzat per l'equip tècnic del Centre d'Informació i Recursos per a
les Dones (CIRD) de
l'Ajuntament de Barcelona

Novembre de 2013

B
BC

PRESENTACIÓ	3
Bloc 1. La victimització entre les dones de Barcelona. Extensió i principals característiques.....	5
1.1. Extensió de la victimització femenina. Principals àmbits d'afectació.....	5
1.1.1. Evolució de l'índex de victimització	5
1.1.2. Àmbits de victimització	8
1.1.3. Índex de Risc.....	9
1.1.4. Victimització de fets delictius contra la Seguretat Personal	10
1.1.5. Victimització de fets delictius contra el Domicili	12
1.1.6. Victimització de fets delictius contra el Vehicle.....	15
1.2. Característiques de les Dones Victimitzades.....	16
1.2.1. Evolució de la victimització per sexe i edat.....	16
1.2.2. Índex de victimització per consumació i per fet, i edat	18
1.2.3. Índex de victimització per procedència.....	26
1.2.4. Índex de victimització per nivell.....	28
1.2.5. Índex de risc per nivell.....	31
1.3. Distribució Territorial de les Dones Victimitzades	32
1.3.1. Índex de victimització per districte	32
1.3.2. Índex de victimització per consumació per districte.....	35
1.3.3. Índex de victimització en l'àmbit de la seguretat personal per districte	37
Bloc 2. La percepció de la seguretat. és el gènere una variable rellevant?	40
2.1. Afectació Psicològica de les Víctimes	40
2.1.1. Cost psicològic per consumació	40
2.1.2. Cost psicològic per edat	41
2.2. Percepció de seguretat a l'entorn.....	42
2.2.1. Valoració del nivell de seguretat.....	43
2.2.2. Valoració del nivell de seguretat per edat	44
2.2.3. Valoració de l'evolució de la seguretat	46
2.2.4. Valoració de la seguretat per Districtes	47
Conclusions	49

PRESENTACIÓ

El present document és un informe que pretén **analitzar les dades de l'Enquesta de Victimització (2013) des de la perspectiva de gènere**; és a dir, indagant quins són els trets diferencials, i sobretot aquells susceptibles de causar desigualtat, en la victimització que pateixen les dones i els homes de la ciutat de Barcelona.

L'objectiu, per tant, és fer una radiografia de l'índex de victimització d'homes i dones, analitzant com està evolucionant, i detectant les diferències que es donen entre els dos sexes en funció dels àmbits de victimització. Alhora, busca conèixer com perceben les persones la seguretat, tant al seu barri com al conjunt de la ciutat, i veure quin impacte psicològic els suposa haver estat victimitzades.

En tant que no es pot entendre el col·lectiu d'homes i dones com a homogeni, s'indaga també en funció de l'edat, la procedència, i el nivell socioeconòmic; i com aquests factors s'interseccionen amb el sexe per generar situacions de victimització específiques.

Resulta molt important fer aquesta anàlisi de la victimització en perspectiva de gènere, ja que implica el **reconeixement de vivències diferents de la ciutat i de la seguretat entre homes i dones**, tant en relació a les experiències com pel que fa a la percepció. I això permet, a la vegada, admetre que homes i dones, donada la **socialització diferencial de gènere, construeixen de forma diferent els conceptes de por i seguretat**.

Cal tenir en compte que la seguretat és un dret humà fonamental reconegut a l'article 3 de la Declaració Universal dels Drets Humans: "Tot individu té dret a la vida, a la llibertat i a la seguretat de la persona". A partir d'aquí, la seguretat es pot definir com "allò necessari per poder garantir la vida i la convivència tranquil·la de les persones"¹. Es tracta d'un dret interrelacionat amb el dret a la llibertat d'expressió, de decisió i de moviment. La seguretat, per tant, és una dret humà fonamental inherent a la qualitat de vida de les persones: sense seguretat no es disposa de les possibilitats ni la confiança existencial per exercir altres drets. És a dir, la seguretat és el benestar, la llibertat, la plenitud de drets i les possibilitats d'accedir a un projecte de vida propi lliure de violències.

Tradicionalment, però, la seguretat s'ha concebut com un bé objectiu percebut de forma homogènia per tota la ciutadania. A més, aquesta objectivitat **s'ha fixat segons paràmetres androcèntrics**. És a dir, la norma que ha definit el què és segur del que no, s'ha basant en les vivències i necessitats de seguretat dels homes.

¹ Fernández, Marisa (2009) "Dones i seguretat". *Revista Catalana de Seguretat Pública*, Vol 20. Barcelona: Institut de Seguretat Pública de Catalunya.

Per tant, ens trobem davant d'un escenari en el **que la construcció del concepte de seguretat no és neutral des de la perspectiva de gènere**. En aquest sentit, és imprescindible entendre que homes i dones segueixen processos de socialització diferenciats, i la neutralitat invisibilitza les diferències de gènere i les necessitats de seguretat específiques de les dones. Així, entenent que la seguretat no és només absència de conflicte o de delictes, cal abordar-la també des del punt de vista subjectiu de les persones que habiten, es mouen, treballen, conviuen a la ciutat.

A mode de conclusió, es pot afirmar que des del moment que no existeix una seguretat objectiva, les polítiques públiques en matèria de seguretat no poden ser neutres, i han de visibilitzar les necessitats i demandes específiques de totes les persones que viuen a la ciutat, i més si es tracta d'un col·lectiu que representa més del 50% de la població, com és el de dones.

Aquest document es divideix en dos blocs. En el primer, s'estudia quina és l'extensió de la victimització femenina, i quines són les principals característiques de les dones victimitzades.

Un segon bloc es centra en analitzar l'àmbit subjectiu de la percepció de la seguretat, per veure quina és l'afectació psicològica i la valoració que fan dones i homes de la seguretat en el seu entorn, per finalment veure si es donen diferències significatives a nivell de gènere.

El darrer apartat sintetitza totes les conclusions que s'han anat exposant al llarg de tot l'estudi.

BLOC 1. LA VICTIMITZACIÓ ENTRE LES DONES DE BARCELONA. EXTENSIÓ I PRINCIPALS CARACTERÍSTIQUES.

1.1. EXTENSIÓ DE LA VICTIMITZACIÓ FEMENINA. PRINCIPALS ÀMBITS D'AFECTACIÓ

En el present capítol s'analitza quina és la prevalença de la victimització entre les dones en contrast amb els homes, com ha evolucionat l'extensió de la victimització en els darrers anys, quins són els principals àmbits en els quals tenen més probabilitat de ser víctimes dones i homes, i per últim, quins són els fets delictius que més afecten als uns i les altres.

L'índex de victimització mesura el nombre de persones entrevistades que han estat víctimes d'un o més fets que han considerat delictius durant l'any anterior al de la realització de l'enquesta, en relació percentual al nombre total de persones entrevistades. Per tant, es tracta d'un índex que **mesura el nombre de víctimes per cada 100 barcelonins/es de més de 16 anys.**

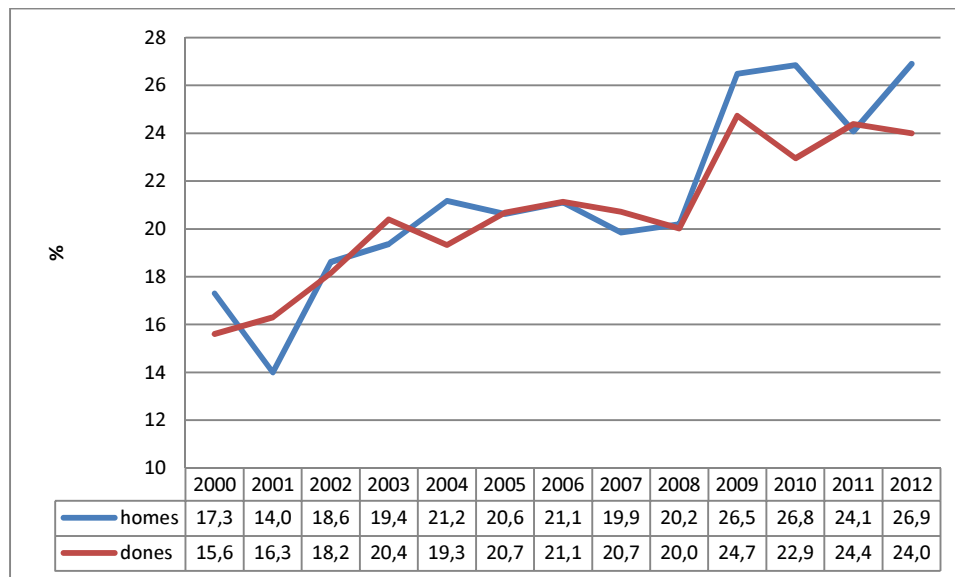
1.1.1. EVOLUCIÓ DE L'ÍNDEX DE VICTIMITZACIÓ

L'índex de victimització global a la ciutat de Barcelona l'any 2012 és de 25,3 de mitjana; i si ho desagreguem per sexe, és de 26,9 pels homes, i de 24,0 per les dones. D'aquí se'n poden extreure dues conclusions: la primera és que aproximadament una quarta part de la població ha estat victimitzada. La segona és que, malgrat presenten proporcions semblants, l'índex de victimització (en endavant, IV) és lleugerament superior en els homes que en les dones. Tot i així, al llarg del present informe, aquesta dada serà matisada en funció del tipus de fet delictiu patit, de la consumació o no del fet, de l'edat de les persones que han estat victimitzades, i de la procedència i el nivell socioeconòmic de les mateixes.

És important emmarcar aquest índex dins del període històric, i per tant, veure quina ha estat l'evolució de l'IV en els darrers anys:

Gràfic 1. Evolució índex de victimització. Barcelona, 2000-2012

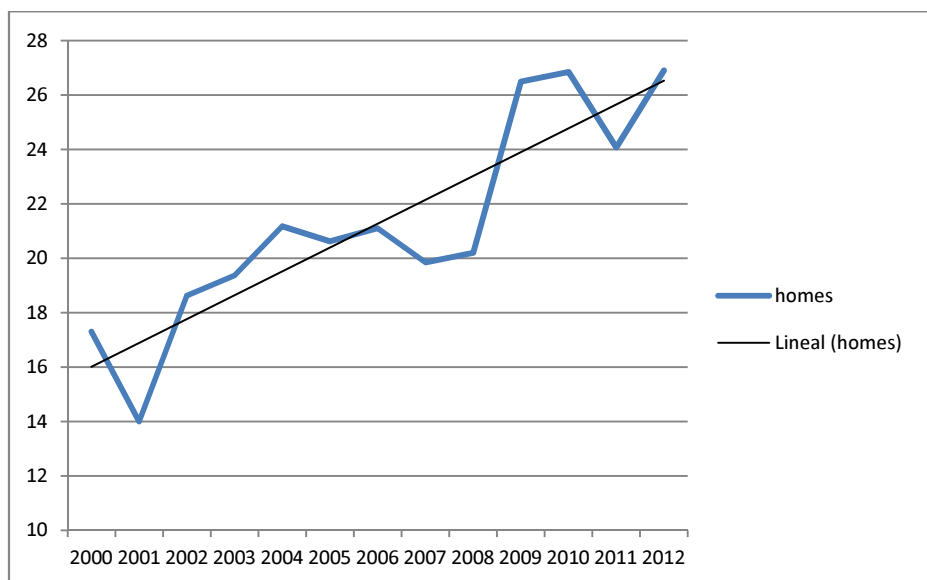
Font: elaboració pròpia a partir de les dades de l'Enquesta de Victimització de Barcelona (2013)

La primera evidència que mostra el gràfic és que l'IV presenta una tendència creixent tant per homes com per dones. La segona qüestió que posa de relleu, sobretot pel període 2000 – 2008, és que les tendències entre ells i elles no són massa dispars. En aquest sentit, segueixen patrons molt similars: a vegades és lleument superior l'IV masculí, i a vegades ho és el femení. És a partir del 2009 que els patrons entre l'IV dels homes i el de les dones són més distants. Així, **tot i que al 2008 dones i homes tenien un IV pràcticament idèntic, a partir d'aquest any (que coincideix amb el moment en el qual esclata l'actual crisi econòmica) el creixement és molt superior entre els homes que entre les dones.** I malgrat això canvia al 2011, on els IV masculins i femenins es tornen a trobar, sembla que al 2012 la distància torna a créixer, sent de nou l'IV masculí superior al femení.

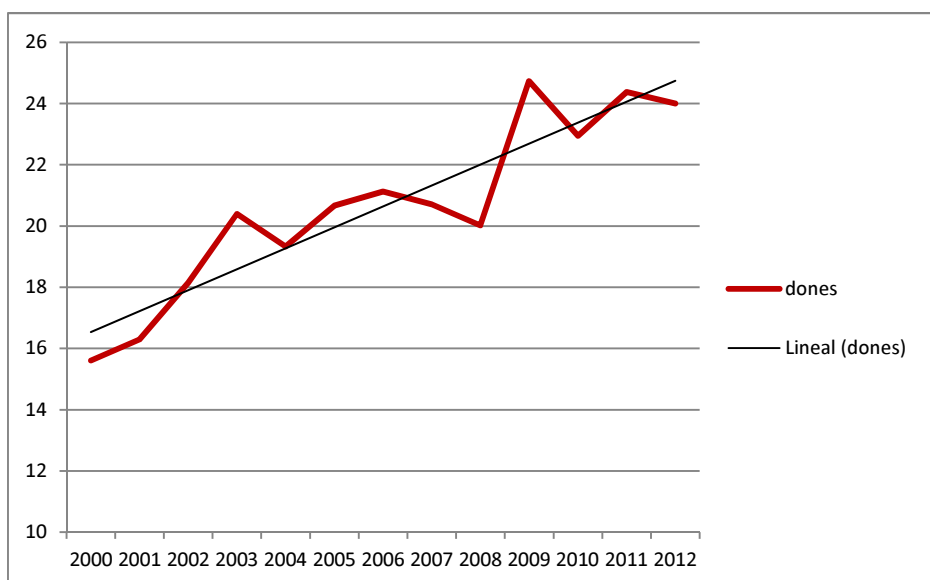
En els dos gràfics que es presenten tot seguit es pot veure la tendència lineal de l'evolució de la taxa de victimització, que com s'observa és creixent tant en homes com en dones.

Gràfic 2. Evolució índex de victimització dels homes. Barcelona, 2000-2012

Gràfic 3. Evolució índex de victimització de les dones. Barcelona, 2000-2012

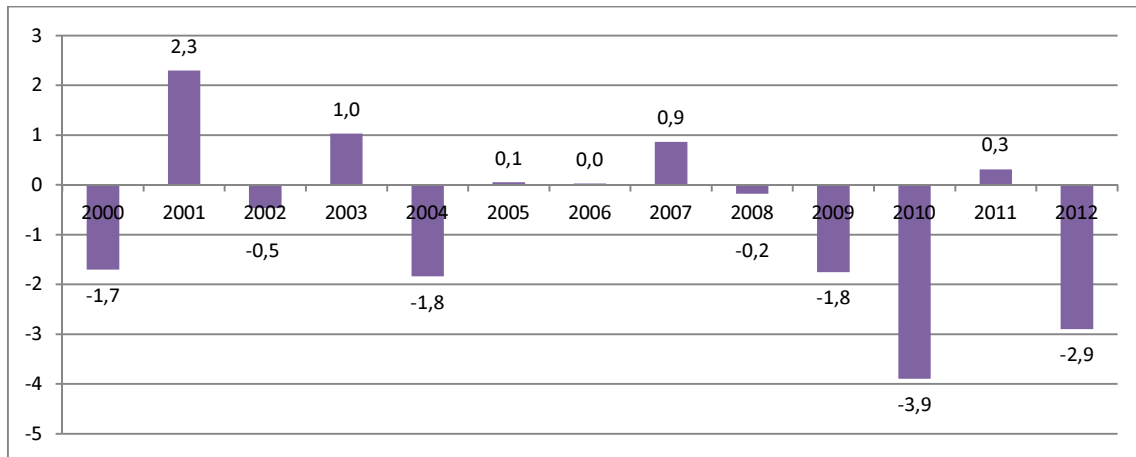

Respecte l'any 2011, cal destacar que mentre l'índex de victimització femení s'ha mantingut bastant semblant (passant de 24,4 al 2011 a 24,0 al 2012), el dels homes ha crescut quasi tres punts percentuals (passant de 24,1 al 2011 a 26,9 al 2012).

El gràfic de la pàgina següent mostra l'evolució de les diferències en el creixement o decreixement de la victimització entre homes i dones.

Gràfic 4 . Diferència victimització dones-homes (%). Barcelona, 2000-2012

Analitzant l'evolució de l'IV, no es detecta cap tendència lineal en la distribució de la victimització en funció del sexe. Per això, caldrà entrar més en detall en la tipologia delictiva, en les menes de delictes més habituals i el seu impacte sobre el total de victimització, per tal d'avaluar com cada tipologia de delicte afecta de manera diferent homes i dones.

1.1.2. ÀMBITS DE VICTIMITZACIÓ

Els **diferents àmbits** en els que s'analiza a l'enquesta de victimització són el vehicle, el domicili, la segona residència, el personal (és a dir, la pròpia persona) i botiga o negoci.

Si analitzem l'índex de victimització per **àmbits** i la segmentem per sexe, apareixen les primeres diferències rellevants a nivell de gènere. Tal i com mostra el gràfic número 5, l'àmbit on més diferències s'observen és en el de victimització en l'àmbit del **vehicle**. En aquest cas, **l'afectació és molt més alta entre els homes que entre les dones. El homes també presenten més victimització en els atacs al domicili i a la botiga o negocis.**

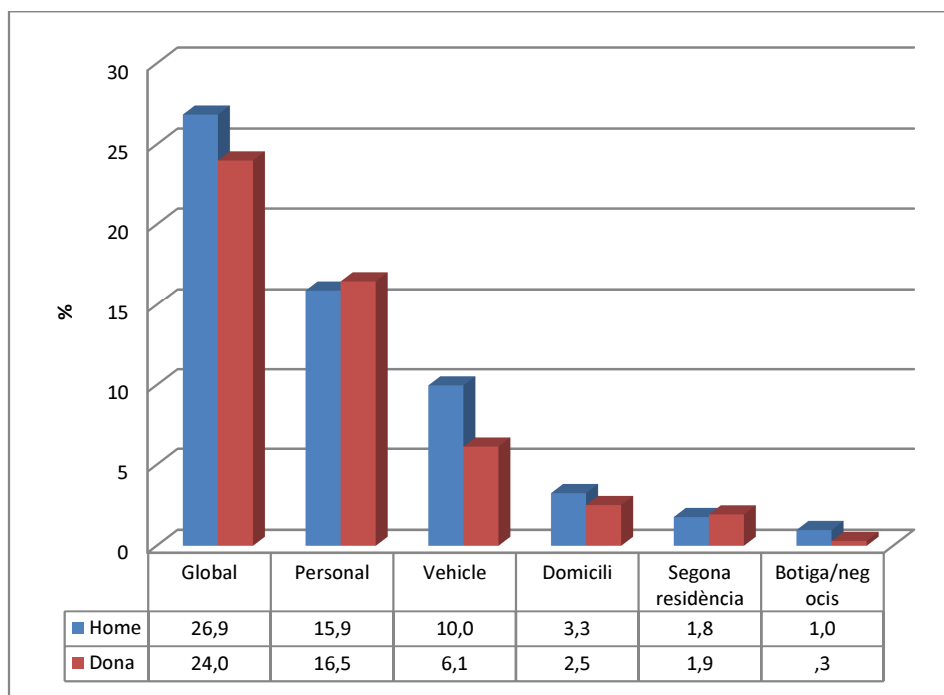
Per contra, es detecta una **incidència de delictes contra la seguretat personal més alta en el cas de les dones**, així com també en l'àmbit de victimització en la **segona residència**.

Es pot veure com, exceptuant la major prevalença d'atacs a segones residències a les dones, els **homes pateixen més atacs a les seves propietats privades, i les dones, en canvi, les pateixen més a nivell personal.**

De totes maneres, cal destacar que les dades de l'any anterior, el 2011, presentaven taxes molt més dispars entre homes i dones pel que fa a les afectacions a nivell personal: en el cas dels homes, ha augmentat, passant de ser del 13,5% a ser, el 2012, del 15,9%. En el cas de les dones ha disminuït lleugerament, passant del 17% el 2011 al 16,5% el 2012. Així doncs, al 2012 s'han reduït les diferències entre dones i homes en l'àmbit personal.

Gràfic 5. Índex de victimització global i per àmbits segons sexe. Barcelona, 2012

1.1.3. ÍNDEX DE RISC

L'Índex de Risc posa en relació les persones que han patit algun fet contra un bé determinat amb el total de persones que disposen d'aquest bé.

A través de les dades de victimització s'elabora l'índex de risc: filtrant les dades de victimització d'aquests àmbits només a les persones entrevistades susceptibles de ser-ne víctimes.

Taula 6. Índex de risc per àmbits segons sexe. Barcelona, 2012

ÍNDEX DE RISC ALS ÀMBITS (%)	Global	Home	Dona
*Vehicle	12,5	13,2	11,7
*Segona residència	6,8	6,3	7,2
*Botiga/Negocis	17,2	21,2	11,2

(*) En aquests àmbits les xifres es refereixen a una mostra escassa de víctimes i per tant la significació estadística és només orientativa

Un cop filtrades les dades, s'observa com en alguns casos, quan s'analitza la victimització en funció de qui posseeix el bé que s'analitza, les diferències entre homes i dones disminueixen. En d'altres, augmenten.

Per exemple, la victimització en l'àmbit del vehicle segueix sent superior en homes que en dones quan es mira l'àmbit de risc. Tot i així, les distàncies són menors que quan analitzàvem l'IV global.

Per contra, l'índex de risc quan analitzem els atacs a botiga i negocis demostra que, un cop filtrades les persones que efectivament en posseeixen, els homes tenen gairebé el doble de risc que les dones de patir un atac en aquest àmbit: l'índex de risc en l'àmbit de botiga/negocis dels homes és del 21,2% i el de les dones de l'11,2%.

Caldria veure, també, en quins negocis s'especialitzen homes i dones, i a partir d'aquí poder analitzar si uns generen més ingressos que d'altres, i per tant, són negocis amb més probabilitats de ser atacats, ja que la persona que comet l'atac en treu un rèdit superior. És a dir, caldria analitzar si és més rentable o no atacar un negoci masculí que no pas un femení, perquè el masculí genera més diners.

Taula 7. Índex de risc per àmbits segons sexe. Barcelona, 2011

ÍNDEX DE RISC ALS ÀMBITS (%)	Home	Dona
Vehicle	11,9	11,5
*Segona residència	5,9	3,6
*Negoci	16,2	16,3
*Economia agrària	11,8	5,5

(*) En aquests àmbits les xifres es refereixen a una mostra escassa de víctimes i per tant la significació estadística és només orientativa

Si es compara amb l'any passat, podem veure que l'índex de risc en l'àmbit del vehicle en el cas dels homes ha augmentat, i en el cas de les dones ha disminuït lleument. Pel que fa a la segona residència ha augmentat per ambdós, però sobretot per les dones. I per últim, pel que fa al negoci, mentre que pels homes ha augmentat molt, per les dones ha disminuït molt.

1.1.4. VICTIMITZACIÓ DE FETS DELICTIUS CONTRA LA SEGURETAT PERSONAL

Tenint en compte que les dones es veuen principalment afectades per fets delictius contra la seva seguretat personal, és important desgranar quins fets s'inclouen dins d'aquesta categoria per veure si es dona una diferent afectació per raó de sexe entre ells.

**Taula 8. Victimització per fets delictius contra la seguretat personal segons sexe.
Barcelona, 2012**

VICTIMITZACIÓ DELS FETS DELICTIUS DE LA SEGURETAT PERSONAL (%)	Home	Dona	Dif d/h
ATRACAMENT	1,0	1,1	0,1
INTENT ATRACAMENT	2,3	1,5	-0,7
ESTREBADA	0,7	1,9	1,1
INTENT ESTREBADA	0,7	1,5	0,8
ROBATORI BOSSA O CARTERA	3,2	5,7	2,5
INTENT ROBATORI BOSSA O CARTERA	3,5	3,5	0,0
ROBATORI TELÈFON MÒBIL	1,7	1,5	-0,2
INTENT ROBATORI TELÈFON MÒBIL	1,8	1,0	-0,8
AGRESSIÓ FÍSICA	1,3	0,5	-0,8
INTENT AGRESSIÓ FÍSICA	1,3	0,2	-1,1
AMENACES, INTIMIDACIONS	1,5	1,5	0,0

Tal i com mostra la taula, les dones es veuen més afectades que els homes en els atracaments, en les estrebades i intents d'estrebada i en els robatoris de bossa o cartera. En canvi, els homes es veuen més afectats que les dones pels intents d'atrancament, pel robatori o intent de robatori de telèfon mòbil, i per les agressions o intents d'agressió física. Per tant, les dones són menys susceptibles de patir els delictes contra la seguretat personal que incorporen dosis de violència física explícita, com ara les agressions físiques o intents d'agressió física. Com ja s'apuntava a l'informe de gènere de l'enquesta de victimització de l'any passat (2012) "un dels principis de la teoria de l'oportunitat és la rendibilitat de les víctimes, que explica la major exposició al risc per qüestions de facilitació de l'oportunitat al victimari; així, la major probabilitat de patir aquest tipus de delictes s'explicaria en part per la facilitat d'oportunitat que suposen els hàbits femenins en el transport dels béns personals, ja que el fet de portar habitualment bosses les converteix en més vulnerables a aquest tipus de delictes. És important, per tant, incidir en l'autoprotecció de les dones en aquest sentit".

Pel que fa a amenaces i intimidacions, ambdós sexes ho pateixen per igual. Tot i així caldria veure què entenem per intimidacions, ja que la majoria d'atacs sexistes que es pateixen a l'espai públic s'adrecen majoritàriament a les dones. En aquest sentit, hi ha comportaments i intimidacions, que generen hostilitat i sovint sensació d'inseguretat, malgrat no siguin en sí mateixos actes delictius: "piropos" o floretes, mirades, comentaris, gestos, grolleries a l'espai públic, bromes masculistes, etc. Tal i com s'afirma a la guia de la Diputació de Barcelona "Gènere, seguretat i disseny urbà" (2010): "les dones, més sovint que no pas els homes, són víctimes de [...] tot un arsenal de conductes que no estan tipificades com a delicte però que constitueixen petites agressions quotidianes fonamentals en el manteniment de les relacions de poder entre homes i dones i que incideixen en el sentiment de les dones que el seu espai personal està permanentment subjecte a 'possibles invasions'" (pàg. 5-6).

Ho expliquen també Naredo i Praxágora Cooperativa (2012)²: “les dones són més sovint víctimes d’ofenses i actituds masclistes a l’espai públic i també al laboral o comunitari. Es tracta de tota una sèrie de conductes que no estan tipificades com a delictes però que constitueixen ofenses quotidianes fonamentals en el manteniment de les relacions de poder entre homes i dones i que incideixen en el fet que les dones sentin que el seu espai personal està permanentment subjecte a una possible invasió masculina” (pàg. 13).

De totes maneres, és important tenir en compte que, malauradament, l’Enquesta de Victimització de Barcelona no contempla explícitament els mecanismes per recollir les conductes masclistes expressades (floretes, grolleries, etc.). En aquest sentit, la pregunta de l’enquesta és: “Durant l’any passat (2012) vostè ha estat víctima d’alguna agressió física o d’algun intent d’agressió, d’intimidacions, de coaccions o d’amenaces?”. Davant d’aquesta pregunta és molt probable que les dones no hagin considerat les grolleries, floretes, etc., una intimidació catalogable dins d’aquest sac de fets delictius. Probablement, però, moltes respondrien afirmativament si la pregunta fos: “Consideres intimidant que a l’espai públic et facin comentaris grollers o et facin comentaris o gestos obscens?”. En qualsevol cas, però, l’enquesta no contempla cap pregunta en aquesta línia.

Es pot veure també com el fet delictiu amb un percentatge superior de victimització és, amb bastanta diferència, **el robatori o intent de robatori de bossa**, que com hem vist, afecta (quan és consumat) més a la població femenina que a la masculina.

1.1.5. VICTIMITZACIÓ DE FETS DELICTIUS CONTRA EL DOMICILI

De cara a fer l’anàlisi d’aquest apartat, és important tenir en compte que el nombre de persones afectades per aquests fets és baix, i per tant, també tenen una significació estadística menor. I més encara quan les dades s’analitzen de forma desagregada per sexe. Amb tot, és important observar les diferències i oferir explicacions que, des de la perspectiva de gènere, poden ser útils per la seva comprensió.

Tal i com s’ha vist, **les dones tenen índex de victimització més alts en l’àmbit de la segona residència, i els homes en el domicili** (tot i que, com s’observa a la taula de continuació, les diferències són petites ja que el percentatge de persones victimitzades per cada fet és baix).

² Naredo, Maria i Praxágora Cooperativa (Barcelona, 2012). “Guia per a l’elaboració de diagnòstics de seguretat amb visió de gènere a l’àmbit rural i urbà”. Departament d’Interior, Relacions Institucionals i Participació de la Generalitat de Catalunya.

Taula 9. Victimització per fets contra el domicili segons sexe. Barcelona, 2012

	Home	Dona	Dif d/h
VICTIMITZACIÓ DELS FETS DELICTIUS CONTRA EL DOMICILI (%)			
ROBATORI DOMICILI	1,9	1,2	-0,7
INTENT ROBATORI DOMICILI	1,4	1,4	0,0
ROBATORI SEGONA RESIDÈNCIA	1,2	1,7	0,5
INTENT ROBATORI SEGONA RESIDÈNCIA	0,6	0,4	-0,2

Si es desgranen els fets delictius d'aquests dos àmbits, s'observa que les dones presenten taxes més altes que els homes de victimització en els robatoris a segones residències (malgrat pel que fa als intents són superiors en homes). Si s'analiza la victimització en l'àmbit de domicili, s'observa que pel que fa a intents de robatori homes i dones presenten taxes de victimització idèntiques, i pel que fa a robatoris consumats, els homes tenen taxes més altes que les dones.

Tal i com es pot veure a la taula que es presenta tot seguit, aquestes dades són força diferents a les de l'any anterior, el 2011.

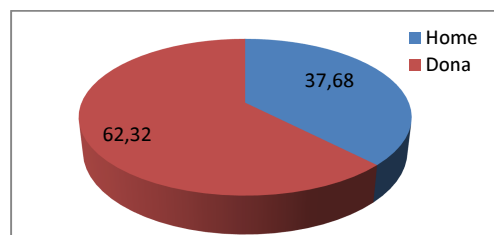
Taula 10. Victimització per fets contra el domicili segons sexe. Barcelona, 2011-2012

VICTIMITZACIÓ DELS FETS DELICTIUS CONTRA EL DOMICILI (%)	2011		2012	
	Home	Dona	Home	Dona
ROBATORI DOMICILI	0,8	1,0	1,9	1,2
INTENT ROBATORI DOMICILI	1,1	1,5	1,4	1,4

Al 2011 les dones patien més tant els intents de robatoris com els robatoris. També s'ha de destacar que, en un any, els homes han doblat la victimització en robatoris a domicilis.

Tot i que l'escàs nombre de persones que han patit aquest delicte resta significació estadística a les dades, és important tenir en compte el fet que viure sol és un factor de risc en aquest àmbit de victimització. En aquest sentit, les dones viuen soles en molta major proporció que els homes tal i com es mostra al gràfic de la pàgina següent.

Taula 11. Població que viu sola. Barcelona, 2001-2012

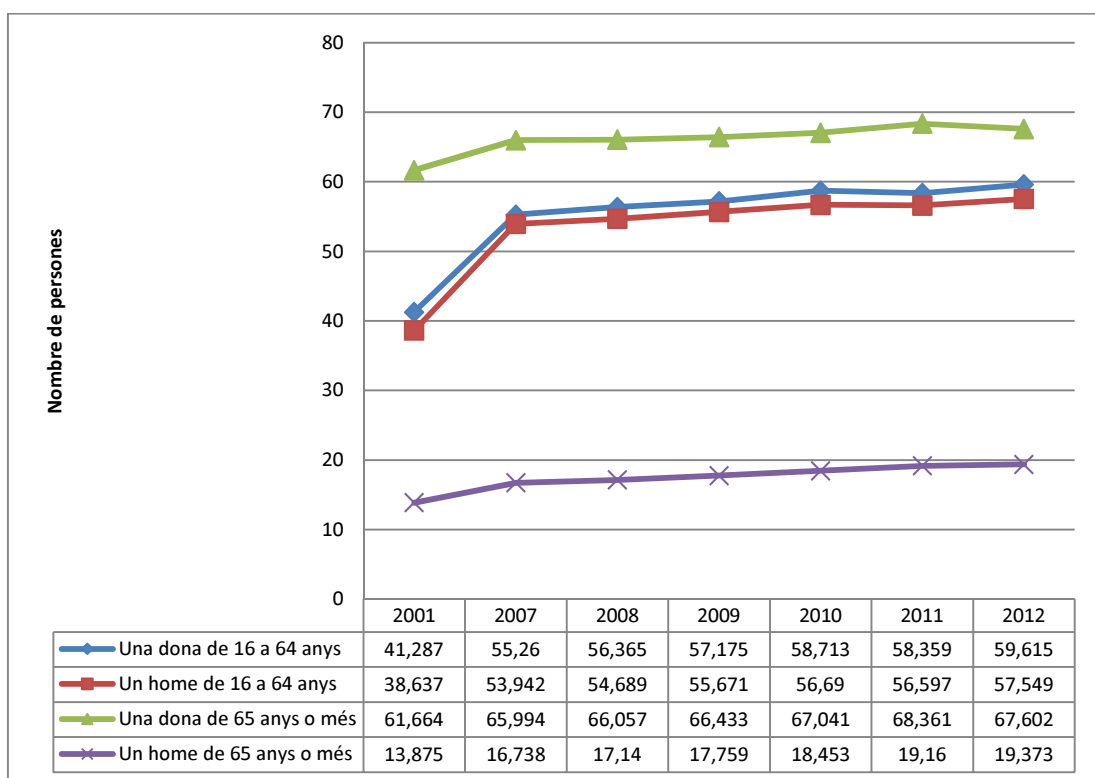

Font: Elaboració pròpia a partir de les dades de Padró Actiu del Departament d'Estadística. Ajuntament de Barcelona

Com s'observa al gràfic, **pràcticament dues terceres parts de la població que viu sola a Barcelona són dones** (concretament un 62,32%). A més a més, sobre el total de dones que viuen a Barcelona l'any 2012 n'hi havia un 15% que vivien soles, davant d'un 9,9% d'homes. Per tant, hi ha una proporció molt més alta de dones que d'homes vivint en llars unipersonals.

**Taula 12. Evolució del nombre de persones que viuen soles en funció de sexe i edat.
Barcelona, 2001-2012**

Font: Elaboració pròpia a partir de les dades de Padró Actiu del Departament d'Estadística. Ajuntament de Barcelona.

Alhora, **el col·lectiu per excel·lència de persones que viuen soles és el de dones de més de 65 anys**, les quals són (tal i com s'analitzarà més endavant), les que tenen una afectació psicològica a causa d'aquests fets més alta, i que per tant, han de suportar un cost psicològic superior quan pateixen aquest tipus d'actes delictius. A més a més, el gràfic també mostra com el nombre de llars unipersonals va en augment per la majoria de col·lectius (excepte el de dones de més de 65 anys, que simplement manté uns valors ja de per sí molt alts).

1.1.6. VICTIMITZACIÓ DE FETS DELICTIUS CONTRA EL VEHICLE

Pel que fa al vehicle, tal i com vèiem, les dades globals de victimització apunten una major incidència dels delictes entre els homes; però si s'aplica la taxa d'incidència només sobre la població objecte, és a dir, les persones entrevistades que disposen d'un vehicle, les taxes s'anivellen. Podem dir doncs que, si bé els homes disposen de vehicle en major mesura que les dones –sobretot en determinades franges d'edat-, entre homes i dones que en tenen, les taxes de victimització són molt similars.

Taula 13. Victimització per fets delictius contra el vehicle segons sexe. Barcelona, 2012

	Home	Dona	
VICTIMITZACIÓ DELS FETS DELICTIUS CONTRA EL VEHICLE(%)			Dif d/h
ROBATORI DEL VEHICLE	1,8	1,7	-0,1
INTENT DE ROBATORI DEL VEHICLE	2,1	1,4	-0,7
ROBATORI OBJECTES INTERIOR VEHICLE	4,2	1,8	-2,3
ROBATORI ACCESSORIS VEHICLE	3,2	2,0	-1,2

Si s'analitzen les tipologies de delicte contra el vehicle, s'observa que no hi ha diferències significatives per raó de gènere en quant al robatori d'altres tipus de mitjà de transport com són la moto o la bicicleta:

Taula 14. Victimització per fets delictius contra diferents tipus de vehicle segons sexe. Barcelona, 2012

	Home	Dona
ÍNDEX DE VICTIMITZACIÓ - ROBATORI DEL VEHICLE (III)		
COTXE	0,0	0,1
MOTO	0,4	0,4
BICICLETA	1,4	1,2
ALTRES	0,0	0,0

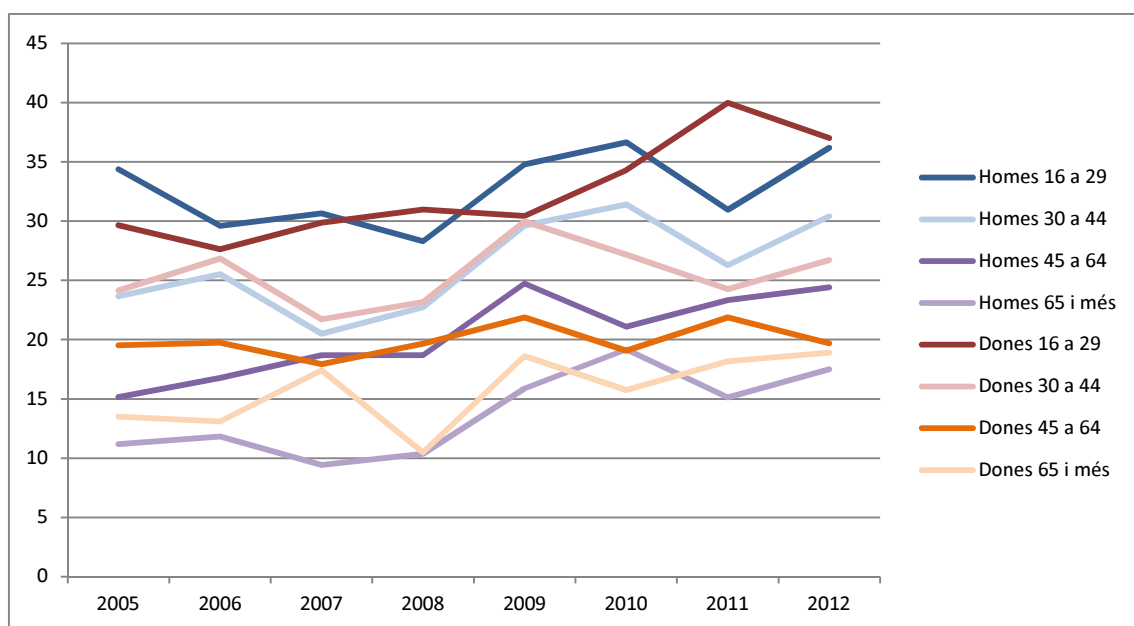
1.2. CARACTERÍSTIQUES DE LES DONES VICTIMITZADES

Després d'analitzar quina és la prevalença de les diverses tipologies delictives entre les dones, cal preguntar-se quines variables sociodemogràfiques intervenen en la propensió a convertir-se en víctima; quines dones tenen més probabilitat de ser victimitzades, i com es distribueixen les diverses tipologies de delicte entre les dones de la ciutat. Identificar els grups de dones més victimitzades en les diverses categories de delicte ajuda a orientar més adequadament les polítiques de prevenció del delicte.

1.2.1. EVOLUCIÓ DE LA VICTIMITZACIÓ PER SEXE I EDAT

Tot seguit s'exposa quina ha estat l'evolució de l'índex de victimització per sexe i edat a Barcelona:

Gràfic 15. Índex de victimització segons sexe i grup d'edat. Barcelona, 2007-2012

Al gràfic es veu com el col·lectiu que, amb dades del 2012, té un **índex de victimització més alt és el de les dones joves, de 16 a 29 anys, les quals, a més a més, presenten una evolució creixent en el temps de l'índex de victimització (tot i que hi ha hagut un lleu descens respecte l'any 2011)**. Així doncs, cal destacar, per aquest any, l'anivellament de les taxes de victimització juvenils per un augment en la victimització masculina en aquesta franja d'edat i també una moderació en la taxa femenina de la mateixa franja, que l'any passat va augmentar molt sensiblement.

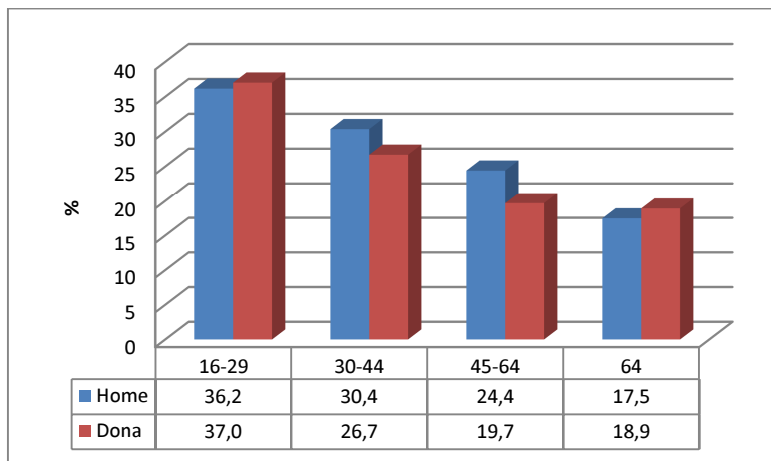
Taula 16. Victimització segons sexe i edat. Barcelona, 2007-2012

		ÍNDEX DE VICTIMITZACIÓ (%)								Dif. 2012- 2007
		2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012	
HOMES	Homes 16 a 29	34,4	29,6	30,6	28,3	34,8	36,7	30,9	36,2	5,6
	Homes 30 a 44	23,7	25,5	20,5	22,7	29,6	31,4	26,3	30,4	9,9
	Homes 45 a 64	15,2	16,8	18,7	18,7	24,7	21,1	23,3	24,4	5,7
	Homes 65 i més	11,2	11,8	9,4	10,4	15,9	19,2	15,1	17,5	8,1
DONES	Dones 16 a 29	29,7	27,6	29,9	31,0	30,4	34,3	40,0	37,0	7,1
	Dones 30 a 44	24,1	26,8	21,7	23,2	30,0	27,2	24,2	26,7	5,0
	Dones 45 a 64	19,5	19,7	17,9	19,6	21,9	19,1	21,9	19,7	1,8
	Dones 65 i més	13,5	13,1	17,4	10,5	18,6	15,7	18,2	18,9	1,5
Total Barcelona		20,7	21,1	20,3	20,1	25,6	24,8	24,2	25,3	5,0

Les dades mostren com hi ha hagut un creixement de la victimització en tots els grups d'edat indiferentment del sexe. Aquest creixement, però, ha estat superior proporcionalment en el cas dels homes que en el de les dones (exceptuant el col·lectiu de dones joves, les quals han tingut un creixement de victimització superior al dels nois joves.). El fenomen, però, no significa necessàriament que ara els homes tinguin taxes molt més altes de victimització: significa que al 2007, homes i dones presentaven taxes de victimització molt igualades en totes les franges d'edat, excepte en la de persones de més de 65 anys, en la qual la victimització femenina era molt superior a la masculina. En canvi, **els homes han augmentat molt les seves taxes de victimització, sobretot en les edats del mig del cicle vital (dels 30 als 65 anys)**. Així, en la franja de 30 a 44 anys i en la de 45 a 64 anys, els homes tenen taxes de victimització superiors a les de les dones. Pel que fa a les noies joves, com hem dit, han augmentat molt la seva taxa de victimització, i actualment la tenen lleugerament superior a la dels seus homòlegs masculins. **Pel que fa a les persones grans, en les dones no hi ha hagut pràcticament creixement, mentre que en els homes hi ha hagut un fort creixement. Però tot i així, les taxes de victimització per les persones de més de 65 anys segueixen sent superiors per les dones que pels homes.**

A partir d'aquí, a mesura que augmenta l'edat del col·lectiu, disminueix l'índex de victimització. Aquesta informació també la trobem al gràfic següent:

Gràfic 17. Índex de victimització global segons sexe i grup d'edat. Barcelona, 2012

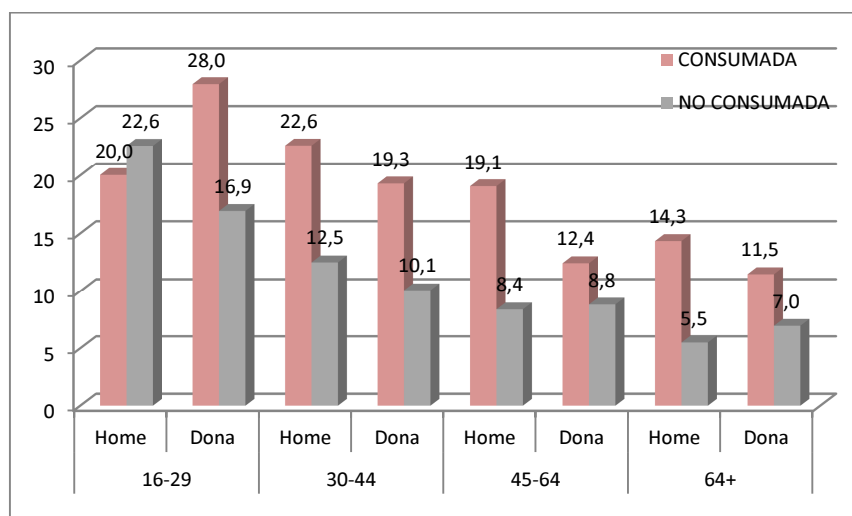

Efectivament, a mesura que avança l'edat disminueix l'índex de victimització. Tot i així, es donen patrons de distribució diferencials significatius per raó de sexe i edat: **mentre que les dones són les més afectades en el que podríem anomenar els extrems vitals (és a dir, joventut, i vellesa), els homes estan més afectats en el que comprendria el que es coneix com a edat mitjana (entre els 30 i els 64 anys).**

1.2.2. ÍNDEX DE VICTIMITZACIÓ PER CONSUMACIÓ I PER FET, I EDAT

Resulta important també veure, d'entre la gent victimitzada, si aquesta victimització ha estat o no consumada. I alhora, analitzar quins tipus de fets afecten més a dones i homes en funció de l'edat.

Gràfic 18. Índex de victimització per consumació segons sexe i grup d'edat. Barcelona, 2012

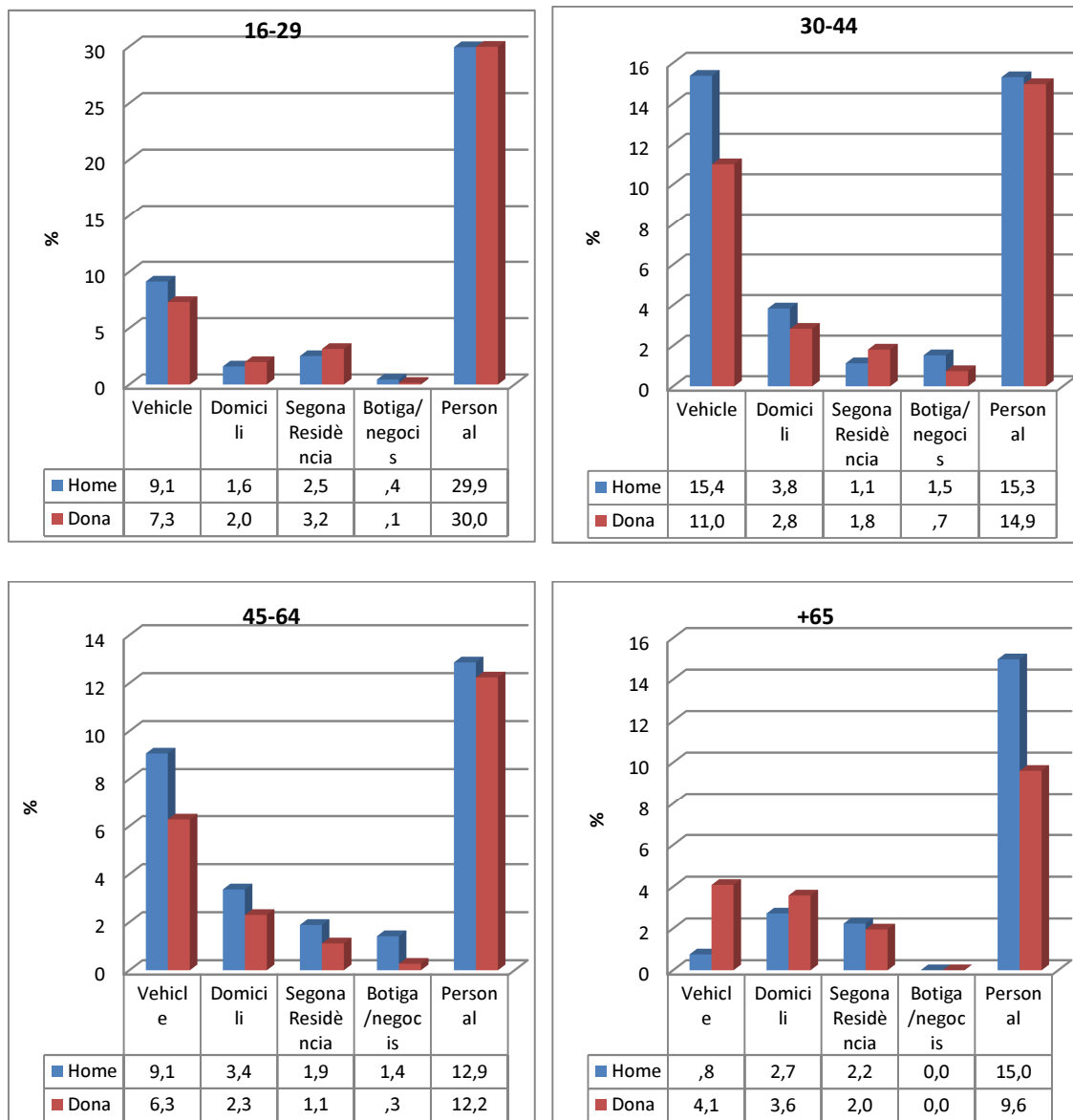

De nou, veiem com el col·lectiu més victimitzat és el de dones joves, ja que són les que presenten una taxa més alta de consumació de la victimització. L'altre col·lectiu que hem vist que presentava altes taxes de victimització era el de nois joves, però en aquest cas ells presenten unes taxes de no consumació superiors a les de consumació (cosa que no succeeix amb cap altre grup d'edat).

A banda del col·lectiu de joves, en les altres franges d'edat els homes sempre presenten taxes de consumació més altes que les dones.

La distribució de fets delictius és molt diferent en funció del grup d'edat que s'analitza:

Gràfic 19. Índex de victimització per fets delictius segons sexe i grup d'edat. Barcelona, 2012

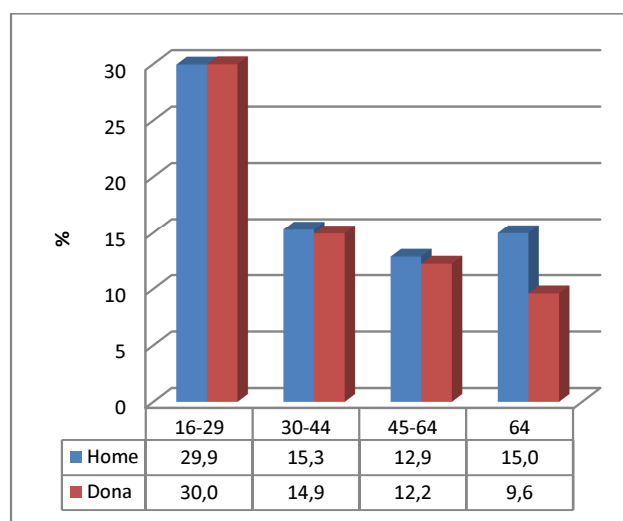

Tots els col·lectius presenten les seves taxes de victimització més altes en els fets personals.

A més, tal i com s'observa al gràfic 19, veiem com entre les persones joves, els atacs personals són molt més elevats (pràcticament el doble) que entre la resta de grups d'edat: els nois i les noies joves tenen unes taxes de victimització personals d'entorn al 30%, mentre que tota la resta de grups d'edat ronden el 15%. En l'altre extrem, el col·lectiu menys victimitzat a nivell personal és el de dones grans (amb un índex de victimització del 9,6%).

Gràfic 20. Índex de victimització personal segons sexe i grup d'edat. Barcelona, 2012

En la resta de fets delictius observables als gràfics 18 s'observen diferències importants per raó d'edat. Per començar, a **les persones de mitjana edat, i molt especialment als homes, les taxes de victimització relatives al vehicle són molt altes, mentre que entre els col·lectius de joves i gent gran aquestes són molt baixes. Succeeix exactament el mateix quan ens fixem en atacs a botigues o negocis: són pràcticament inexistents entre joves i gent gran, però bàsicament perquè també són menys posseïdors d'aquest tipus de béns.**

Gràfic 21. Evolució de victimització en l'àmbit personal segons sexe i grup d'edat. Barcelona, 2007-2012

		ÍNDEX DE VICTIMITZACIÓ EN L'ÀMBIT DE LA SEGURETAT PERSONAL (%)								Dif. 2011-2007
		2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012	
HOMES	Homes 16 a 29	22,8	16,1	19,1	18,1	24,0	26,1	22,5	29,9	10,8
	Homes 30 a 44	9,2	10,4	9,0	10,4	15,0	15,0	12,4	15,3	6,3
	Homes 45 a 64	7,3	7,6	7,8	9,9	12,3	9,4	10,3	12,9	5,1
	Homes 65 i més	5,1	4,8	5,7	6,4	10,1	12,7	11,0	15,0	9,3
DONES	Dones 16 a 29	22,3	20,9	21,6	23,2	23,6	27,2	33,7	30,0	8,4
	Dones 30 a 44	13,9	13,8	11,9	13,1	16,4	14,9	13,5	14,9	3,0
	Dones 45 a 64	11,9	11,4	12,5	13,7	13,6	12,5	14,9	12,2	-0,3
	Dones 65 i més	11,5	10,1	14,2	8,1	13,8	13,2	13,4	9,6	-4,6

L'anàlisi de l'evolució de la victimització en l'àmbit personal permet detectar diferències substancials respecte la victimització en general: en aquest cas, l'augment més gran (de 10 punts en menys de 10 anys) es dona clarament entre el col·lectiu jove, en aquest cas especialment entre els nois, tot i que entre les noies també és molt elevat. En la resta d'edats, les dones mantenen i fins i tot disminueixen les taxes de victimització. Els homes, en canvi, les augmenten en totes les franges d'edat, sent especialment notori l'augment entre els homes de més de 65 anys.

També resulta interessant analitzar quins són els fets que entren dins de la victimització en l'àmbit personal amb perspectiva de gènere. El primer fet seria el de robatori o intent de robatori de bossa o cartera:

Gràfic 22. Evolució de victimització en l'àmbit personal de robatori o intent de robatori de bossa o cartera segons sexe i grup d'edat. Barcelona, 2007-2012

		VICTIMITZACIÓ PER ROBATORI DE BOSSA O CARTERA (%)						Dif. 2012-2007
		2007	2008	2009	2010	2011	2012	
HOMES	16 a 29 anys	4,9	4,2	3,9	4,8	3,7	4,5	-0,4
	30 a 44 anys	2,9	3,1	4,1	3,9	2,0	3,2	0,3
	45 a 64 anys	2,8	3,4	3,3	1,8	3,2	2,5	-0,3
	65 anys i més	2,8	3,3	5,9	5,6	3,6	3,3	0,5
DONES	16 a 29 anys	5,2	7,0	9,4	9,5	7,6	10,5	5,3
	30 a 44 anys	4,3	6,1	5,5	5,3	4,0	2,4	-1,9
	45 a 64 anys	5,2	4,8	3,4	3,0	5,8	4,3	-0,9
	65 anys i més	6,7	4,0	8,4	7,0	5,4	7,7	1,0
Total Bcn		4,4	4,4	5,3	4,9	4,3	4,5	0,1

		VICTIMITZACIÓ PER INTENT DE ROBATORI DE BOSSA O CARTERA (%)						Dif. 2012-2007
		2007	2008	2009	2010	2011	2012	
HOMES	16 a 29 anys	1,5	2,7	3,6	5,4	3,5	5,1	3,6
	30 a 44 anys	0,9	2,0	0,7	3,2	2,8	3,6	2,7
	45 a 64 anys	0,8	1,4	1,1	3,2	2,2	3,0	2,2
	65 anys i més	1,4	0,9	0,9	3,8	3,4	2,8	1,4
DONES	16 a 29 anys	2,8	3,2	4,3	4,1	10,5	5,3	2,5
	30 a 44 anys	1,5	1,2	2,9	4,1	3,0	3,9	2,4
	45 a 64 anys	1,0	2,0	2,7	3,3	2,4	3,5	2,5
	65 anys i més	1,4	0,6	1,4	2,2	1,1	2,0	0,6
Total Bcn		1,3	1,7	2,1	3,5	3,2	3,5	2,2

Hi ha una dada altament significativa a nivell de gènere: el col·lectiu de persones que més pateix la victimització per robatori de bossa o cartera, amb gran diferència, són les dones joves. Aquestes tenen un índex de victimització de 10,5%. És a dir, s'ha més que doblat respecte al 2007 (que era del 5,2%). Els nois joves presenten una taxa de victimització (4,5%) que no arriba ni a la meitat que la de les seves homòlogues.

El segon col·lectiu més victimitzat per robatori de bossa o cartera és el de les dones grans, amb un 7,7%. L'augment d'aquest índex respecte al 2007 no és tan gran, però, com en el cas de les joves.

Pel que fa als intents de robatori, en tots els casos els índex de victimització són superiors que no pas als de robatoris consumats. Novament, hi ha dues excepcions, que són les dels dos grups més victimitzats pels robatoris: les joves i les dones grans.

Tot això ens mostra com l'anàlisi de l'evolució de la distribució de les tipologies delictives més comunes confirma l'increment de la prevalença del robatori de bossa i cartera i de l'intent d'aquest delicte entre les dones joves. Al darrer anàlisi de l'any 2012 ja es va destacar una tendència creixent d'aquesta evolució, i les dades del present anàlisi de l'enquesta de victimització (2013) ho confirmen.

Gràfic 23. Evolució de victimització en l'àmbit personal de robatori de telèfon mòbil segons sexe i grup d'edat. Barcelona, 2007-2012

		VICTIMITZACIÓ PER ROBATORI DE TELÈFON MÒBIL (%)						Dif. 2012-2007
		2007	2008	2009	2010	2011	2012	
HOMES	Homes 16 a 29	1,3	2,5	2,6	4,7	3,4	1,5	1,2
	Homes 30 a 44	0,8	0,9	2,9	1,7	3,0	2,0	2,5
	Homes 45 a 64	1,3	1,4	1,1	0,6	1,3	2,2	1,7
	Homes 65 i més	0,5	0,2	1,3	0,7	0,7	0,5	1,0
DONES	Dones 16 a 29	5,1	2,6	3,7	3,6	5,7	4,0	0,8
	Dones 30 a 44	2,5	1,8	1,7	3,1	1,7	2,3	0,9
	Dones 45 a 64	1,7	0,7	1,4	1,4	1,7	0,4	0,2
	Dones 65 i més	0,6	0,3	0,3	0,9	1,1	0,5	0,8
Total Barcelona		1,6	1,2	1,8	1,9	2,1	1,6	1,0

Les dades de **robatori de telèfon mòbil** no fan més que **reafirmar les tendències que s'estan apuntant**: el col·lectiu més victimitzat, amb una diferència notable, és el de les dones joves, que presenten una taxa de victimització no solament superior a la dels nois joves, sinó que també al de totes les dones i tots els homes.

Tal i com ja es va exposar a l'anàlisi de gènere de l'enquesta de victimització passada (2012), tot apunta a que les dones presenten una major oportunitat al victimari quan es tracta de delictes comuns no violents: "És sabut que l'oportunitat juga un paper important en tots els delictes, i en aquest sentit la teoria criminològica de l'oportunitat³ explicaria com determinats

³ Gottfredson, Michael R. Una teoria del control explicativa del delictu, 2006. Dykinson

hàbits rutinaris, com ara de mobilitat, i de transport d'objectes personals, de les dones generen oportunitats rendibles en cost i benefici per a la comissió de delictes menors i no violents. Aquests hàbits generen l'accés fàcil a determinats productes (bosses, carteres, telèfons mòbils o altres dispositius electrònics) que són aprofitats pel baix cost i l'escàs risc que representen pel victimari, en un context socioeconòmic que afavoreix la recerca d'oportunitats delictives”.

En canvi, tal i com ja ve passant en els darrer anys, **els homes són més proclius a patir delictes contra la seguretat que impliquen un cert grau de violència**, com ara els **atracaments**. Tot i que els homes joves són, en general, el grup majoritari entre les víctimes d'aquest delictes, és important comprovar com, un cop més, el grup de dones joves és el col·lectiu que presenta un increment més gran en la taxa de victimització també per atracament i intent d'atracament.

Gràfic 24. Evolució de victimització en l'àmbit personal per atracament o intent d'atracament segons sexe i grup d'edat. Barcelona, 2007-2012

		VICTIMITZACIÓ PER ATRACAMENT (%)						Dif. 2012-2007
		2007	2008	2009	2010	2011	2012	
HOMES	16 a 29 anys	3,4	1,4	4,5	2,9	2,9	3,1	-0,3
	30 a 44 anys	0,5	0,6	0,5	0,5	0,5	1,0	0,5
	45 a 64 anys	0,7	0,8	1,4	0,0	0,0	0,3	-0,4
	65 anys i més	0,3	0,9	0,5	0,9	0,9	0,2	-0,1
DONES	16 a 29 anys	1,9	1,6	1,7	2,1	2,1	2,8	0,9
	30 a 44 anys	0,9	0,1	1,7	0,7	0,7	0,9	0,0
	45 a 64 anys	0,8	0,6	1,3	0,8	0,8	0,4	-0,4
	65 anys i més	1,7	1,1	0,7	0,6	0,6	1,3	-0,4
Total Barcelona		1,2	0,8	1,4	0,9	0,9	1,1	-0,1

		VICTIMITZACIÓ PER INTENT D'ATRACAMENT (%)						Dif. 2012-2007
		2007	2008	2009	2010	2011	2012	
HOMES	16 a 29 anys	3,8	3,0	6,8	6,1	6,1	9,7	5,9
	30 a 44 anys	1,5	0,9	2,5	1,9	1,9	1,1	-0,4
	45 a 64 anys	0,6	0,8	3,0	1,4	1,4	0,7	0,1
	65 anys i més	0,9	0,4	0,8	1,0	1,0	0,2	-0,7
DONES	16 a 29 anys	2,7	1,4	0,9	2,8	2,8	2,9	0,2
	30 a 44 anys	0,4	0,0	0,8	1,0	1,0	1,1	0,7
	45 a 64 anys	1,1	1,3	1,2	0,9	0,9	1,1	0,0
	65 anys i més	0,5	0,7	0,2	0,8	0,8	1,7	1,2
Total Barcelona		1,3	1,0	1,8	1,7	1,7	1,9	0,6

Les dades sobre atracament i intent d'atracament, en certa manera, contradiuen la teoria criminològica de l'oportunitat que s'acaba d'explicar, segons la qual, determinades circumstàncies, són aprofitades per les persones que cometen fets delictius, en tant que aquestes circumstàncies impliquen que el risc de dur a terme els fets delictius és baix i té un cost també baix. En aquest sentit, les dones, de mitjana, tenen menys massa muscular que els homes, i per tant, acostumen a tenir menys força. Segons la teoria de l'oportunitat delictiva, aquestes circumstàncies podrien ser aprofitades per les persones que cometen actes delictius, i per tant, seria més fàcil que algú preferís atracar a una dona que a un home, ja que

probablement té menys força i oposarà menys resistència. I en canvi, els fets contradiuen aquesta lògica, i diuen que són els homes els qui més pateixen aquest tipus de delictes. La raó a aquesta major incidència dels atracaments en els homes que en les dones, probablement, cal anar a trobar-la en com s'han construït els rols de gènere en aquesta societat. En aquest sentit, l'imaginari que es promou des dels diferents agents de socialització (família, escola, mitjans de comunicació, etc.) en referència al gènere, és que les dones són pacífiques, passives i dèbils. En canvi, als homes se'ls socialitza en l'agressivitat i la força. Per tant, socialment, està molt més mal vist cometre un acte de violència contra una dona que contra un home. I si qui duu a terme l'acció violenta és un home cap a una dona, encara es viu d'una manera més negativa ("no és d'homes pegar a dones"). A aquesta afirmació només hi ha l'excepció de la violència en el marc de relacions sexo-afectives, és a dir la violència de gènere o violència masclista, la qual, tot i estar cada cop menys tolerada, ha estat durant molts anys avalada sota la idea que si és per amor tot s'hi val, o que en certa manera és normal que un home, per mantenir el control sobre una dona, exerceixi violència.

En aquest sentit, les dones són més sovint víctimes d'agressions que no es veuen, perquè es donen a l'esfera privada, però que també condicionen el seu sentiment d'inseguretat a l'hora de transitar i fer ús de l'espai públic.

És important destacar per què l'atrancament, per molt que sigui perpetrat proporcionalment de manera superior contra les dones, no es pot incloure dins el que s'entén per violència masclista. Si bé és cert que hi ha violència masclista comunitària, que es dona en espais públics, no necessàriament tota la violència que pateixin les dones al carrer és violència masclista. La violència masclista té per voluntat i per efecte limitar l'ús de les dones de l'espai públic. Això succeeix, per exemple, amb les intimidacions com ara les grolleries o els "piropos" que les dones han de patir al carrer. Això sovint limita el seu espai de l'espai públic ja que escullen rutes en les quals no es vegin sotmeses a aquestes increpacions. Passaria el mateix amb la violència sexual al carrer: de manera majoritària la pateixen les dones, i condiona la seva llibertat de moviment per l'espai públic (moltes, per exemple, eviten determinades rutes quan és fosc, o quan són espais amb poca visibilitat). Per contra, en el cas de l'atrancament la finalitat no és limitar l'ús de l'espai públic de les dones, sinó que l'objectiu directe del victimari és aconseguir diners o béns de la persona a qui atraca.

Ho expliquen Naredo i Praxàgora Cooperativa (2012)⁴: "Els missatges rebuts per les dones des de la infància promouen la identificació del perill amb l'espai exterior i amb les persones desconegudes. No obstant això, l'experiència posterior indica que el propi domicili pot ser l'espai més insegur des d'un punt de vista objectiu i que les agressions solen provenir dels homes més propers, sovint fins i tot de qui exerceix el rol de 'protector'" (pàg.13-14).

⁴ Naredo, Maria i Praxàgora Cooperativa (Barcelona, 2012). "Guia per a l'elaboració de diagnòstics de seguretat amb visió de gènere a l'àmbit rural i urbà". Departament d'Interior, Relacions Institucionals i Participació de la Generalitat de Catalunya.

Seguint amb l'anàlisi de fets delictius en l'àmbit personal, l'**estrebada** seria el punt entremig en quant a violència entre el robatori de la bossa o cartera, i l'atracament. I en aquest cas, es veu clarament com el col·lectiu més afectat són les dones.

Gràfic 25. Evolució de victimització en l'àmbit personal per estrebada o intent d'estrebada segons sexe i grup d'edat. Barcelona, 2007-2012

		VICTIMITZACIÓ PER ESTREBADA (%)						Dif. 2012-2007
		2007	2008	2009	2010	2011	2012	
HOMES	16 a 29 anys	1,3	0,4	0,6	0,2	0,2	0,9	-0,4
	30 a 44 anys	0,2	0,3	0,3	0,2	0,2	0,3	0,1
	45 a 64 anys	0,0	0,3	0,3	0,9	0,9	1,4	1,4
	65 anys i més	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,3	0,3
DONES	16 a 29 anys	1,5	1,7	1,5	1,0	1,0	2,1	0,6
	30 a 44 anys	1,2	0,5	1,2	0,3	0,3	1,6	0,4
	45 a 64 anys	1,9	2,3	2,0	1,3	1,3	1,6	-0,3
	65 anys i més	2,3	1,4	1,7	2,1	2,1	2,2	-0,1
Total Barcelona		1,1	0,9	1,0	0,8	0,8	1,3	0,2

		VICTIMITZACIÓ PER INTENT D'ESTREBADA (%)						Dif. 2012-2007
		2007	2008	2009	2010	2011	2012	
HOMES	16 a 29 anys	0,9	1,4	0,6	0,8	0,8	1,3	0,4
	30 a 44 anys	0,0	0,4	0,9	0,8	0,8	0,5	0,5
	45 a 64 anys	0,1	0,4	0,1	0,1	0,1	0,5	0,4
	65 anys i més	0,0	0,0	0,5	0,2	0,2	0,9	0,9
DONES	16 a 29 anys	0,4	1,6	1,9	3,1	3,1	5,0	4,6
	30 a 44 anys	0,4	2,0	1,0	1,7	1,7	1,3	0,9
	45 a 64 anys	0,7	0,7	0,4	0,9	0,9	0,6	-0,1
	65 anys i més	0,7	0,1	0,8	0,5	0,5	0,8	0,1
Total Barcelona		0,4	0,8	0,7	0,9	0,9	1,1	0,7

Pel que fa a l'**estrebada**, dones joves i dones grans són les més afectades, les primeres amb un 2,1% de victimització, i les segones amb un 2,2%. Tot i així, si mirem les taxes evolutives veiem que mentre que en el cas de les dones grans no hi ha hagut massa variació respecte als darrers anys, en el cas de les dones joves les estrebades han augmentat, més que doblant-se respecte l'any passat.

Pel que fa a l'**intent com en l'estrebada**, tornen a ser les noies joves les més afectades, amb molta diferència respecte la resta de col·lectius. Veiem que pel que fa als intents d'estrebada, mentre la resta de col·lectius al 2012 tenen taxes de victimització inferiors al 1,3%, el de dones joves és del 5%.

Per tant, l'evolució d'aquests fets delictius mostra que es tracta d'una tendència que va en augment: les noies d'entre 16 i 29 anys són, cada cop més, el col·lectiu amb més victimització tant per estrebades com per intents d'estrebada.

També resulta interessant comparar els dos col·lectius més victimitzats:

Gràfic 26. Estrebades i intents d'estrebada en dones joves i grans. Barcelona, 2012

	Dones joves	Dones grans
Estrebada	2,1	2,2
Intent d'estrebada	5,0	0,8

Crida l'atenció el fet que mentre que en les dones joves, hi ha més del doble d'intents d'estrebada que d'estrebades finalment consumades, en el cas de les dones grans succeeix el contrari: hi ha més que el doble d'estrebades que d'intents d'estrebada. Això denota que el victimari tendeix a maximitzar l'oportunitat d'“èxit” a l'hora de fer una estrebada, escollint les víctimes més vulnerables i amb menor capacitat de defensa, com són les dones grans.

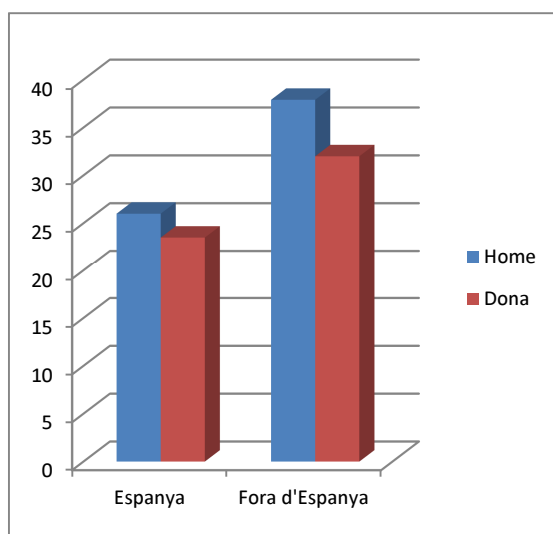
1.2.3. ÍNDEX DE VICTIMITZACIÓ PER PROCEDÈNCIA

És necessari indagar en quines diferències es donen en l'índex de victimització en funció de si la persona enquestada disposa o no de nacionalitat espanyola, i com aquesta variable s'intersecciona amb la del sexe.

Gràfic 27. Índex de victimització per sexe i nacionalitat. Barcelona, 2012

	Home	Dona
Espanya	26	23,5
Fora d'Espanya	37,9	32

Gràfic 28. Taula de victimització per sexe i nacionalitat. Barcelona, 2012

L'IV en funció de la procedència d'homes i dones mostra varies observacions de forma molt clara:

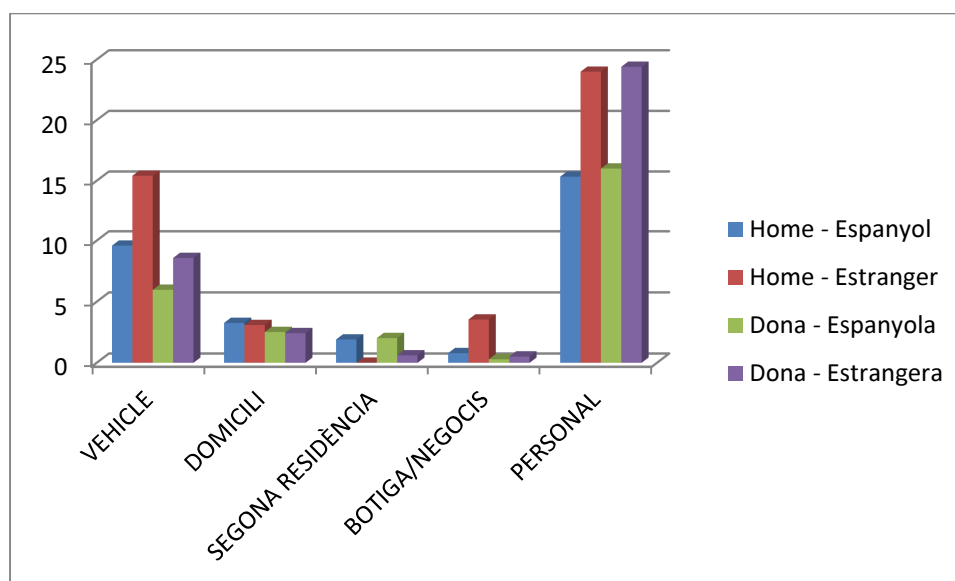
- La primera, és que les persones estrangeres pateixen molta més victimització que les de l'Estat Espanyol.
- La segona, és que tant a la categoria d'Espanya com a la de fora d'Espanya, els homes tenen IV més alts que les dones.
- Tot i així, les dones estrangeres tenen taxes de victimització més altes que els homes espanyols.
- I per últim, que les diferències dones i homes són més grans entre persones estrangeres que entre la població nascuda a l'Estat Espanyol.

Com hem fet anteriorment amb la variable edat, és important diferenciar la victimització entre els diferents àmbits per veure quins d'aquests afecten més a dones i quins a homes.

Gràfic 29. Índex de victimització per àmbit, sexe i nacionalitat. Barcelona, 2012

	Home - Espanyol	Home - Estranger	Dona - Espanyola	Dona - Estrangera
VEHICLE	9,59	15,41	5,97	8,58
DOMICILI	3,26	3,09	2,52	2,43
SEGONA RESIDÈNCIA	1,91	0,00	2,02	0,61
BOTIGA/NEGOCIS	0,79	3,54	0,29	0,51
PERSONAL	15,34	23,99	16,00	24,40

Gràfic 30. Índex de victimització per àmbit, sexe i nacionalitat. Barcelona, 2012

D'aquesta taula i gràfic també se'n dedueix informació interessant:

- L'àmbit personal segueix sent el més victimitzat. En aquest cas, les persones estrangeres, tant homes com dones, tenen taxes de victimització molt superiors a les espanyoles.
- Es donen moltes diferències per raó de sexe i procedència en la victimització al vehicle. En aquest cas, els homes en el seu conjunt estan més afectats que les dones, amb independència de la procedència. Tot i així la victimització és més alta per homes estrangers que per homes espanyols, així com també és superior per les dones estrangeres respecte les espanyoles.
- Pel que fa a domicili, la procedència sembla ser un factor poc determinant en les diferències per raó de sexe: els homes, siguin espanyols o de fora, tenen taxes lleugerament superiors a les de les dones.
- En quant a la victimització en l'àmbit de la segona residència, la clivella determinant de diferències és la nacionalitat: tenen taxes molt més altes de victimització les persones de l'Estat Espanyol que les de fora. Probablement, si ho comparéssim amb l'índex de risc, veuríem que el que succeeix és que les persones de l'Estat Espanyol disposen proporcionalment de més segones residències que les nascudes a l'estranger.
- I per últim, és interessant el que ocorre amb el cas de la victimització a botigues o negocis: els més victimitzats, amb bastanta diferència, són els homes estrangers. Per sobre de les dones, i per sobre dels homes nascuts a Espanya.

Per tant, veiem com la victimització és més alta per les persones de fora d'Espanya que per les espanyoles, i també que en el col·lectiu de persones estrangeres, les diferències entre homes i dones són més agudes que entre les persones espanyoles.

Alhora, l'anàlisi per àmbits revela que la determinació de quin és el col·lectiu més vulnerable canvia en funció de l'àmbit de victimització.

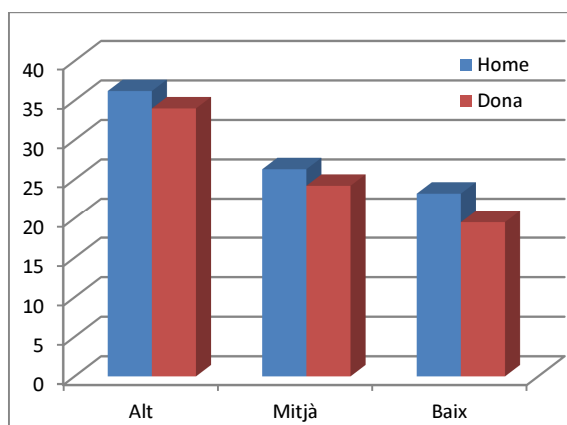
1.2.4. ÍNDEX DE VICTIMITZACIÓ PER NIVELL

També és molt important analitzar l'impacte del nivell socioeconòmic de les persones en la seva vulnerabilitat a ser víctimes d'algun delictes.

En aquest cas, la categoria de nivell es refereix al nivell socioeconòmic, i ha estat construït a partir de tres categories (alta, mitja i baixa) segons la professió i el nivell d'estudis de la persona que aporta més ingressos a la llar.

Gràfic 31. Índex de victimització per sexe i nivell. Barcelona, 2012

	Home	Dona	Dif d/h
Alt	36,2	34	-2,20
Mitjà	26,3	24,2	-2,10
Baix	23,2	19,5	-3,70

Gràfic 32. Taula de victimització per sexe i nivell. Barcelona, 2012

D'entrada, observem que les diferències en els diferents nivells entre dones i homes no són molt grans (oscil·len entre els 2,1 i el 3,7 punts de diferència). Tot i tenint en compte aquest fet, segueix sent interessant analitzar el perquè d'aquestes diferències.

En aquest sentit, de les dades de nivell, les conclusions immediates que s'extreuen són:

- Com més alt és el nivell, més alt és l'Índex de Victimització.
- Els homes tenen sistemàticament, en tots els nivells, IV més alts que les dones.
- Tot i així, les dones de nivell alt tenen més IV que les de nivell mitjà, i les de nivell mitjà en tenen més que les de nivell baix.
- L'àmbit on es donen més diferències per raó de sexe en els IV és entre les persones de nivell socioeconòmic baix.

De nou, és indispensable analitzar la victimització per àmbits.

Gràfic 33. Índex de victimització per àmbit, sexe i nivell. Barcelona, 2012

	Home-Nivell alt	Home-Nivell mitjà	Home-Nivell baix	Dona-Nivell alt	Dona-Nivell mitjà	Dona-Nivell baix
VEHICLE	12,67	9,82	8,90	11,80	6,55	2,73
DOMICILI	5,61	3,12	2,28	1,93	2,39	3,08
SEGONA RESIDÈNCIA	4,61	1,69	0,33	5,69	1,89	0,57
BOTIGA/NEGOCIS	2,35	0,90	0,41	1,26	0,27	0,00
PERSONAL	20,36	15,11	16,22	18,88	16,74	14,86

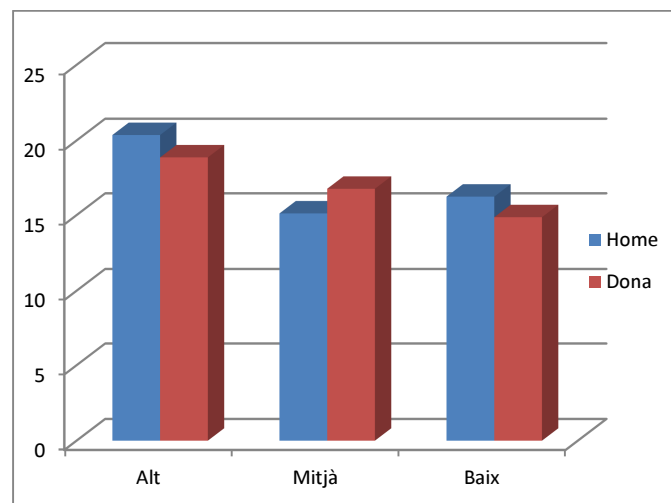

En aquest cas, si anem àmbit per àmbit, arribem a les següents conclusions:

- En el cas del vehicle, les persones més victimitzades són les de nivell alt (probablement també perquè són les qui disposen de millors vehicles, i per tant, més atractius pels qui cometten delictes en l'àmbit del vehicle). A mesura que baixa el nivell, baixa l'IV del vehicle. En tot cas, en tots els nivells els homes tenen taxes de victimització més altes que les dones.
- En el cas del domicili passa un fenomen que crida l'atenció i que està fortament condicionat per la variable sexe: mentre que pels homes, l'IV més alt el tenen els homes de nivell alt, i el més baix el tenen els de nivell baix, en el cas de les dones succeeix tot el contrari, i són les dones de nivell baix les que tenen l'IV més alt, mentre que les de classe alta són les que tenen l'IV més baix. Sense més informació que aquesta, no es pot trobar una explicació directa del per què d'aquesta situació. Sabem, que hi ha més dones que viuen soles que homes. I sabem que majoritàriament són dones de més de 65 les que viuen soles. Caldria analitzar, per exemple, si proporcionalment hi ha més dones de nivell baix que viuen soles, i per això són més víctimes d'atacs al domicili que les de nivell alt. Però no es disposa d'aquestes dades.
- La victimització en segona residència està molt marcada pel nivell: són les persones de nivell alt, sobretot les dones, les qui més ho pateixen.
- En el cas de botiga/negocis passa el mateix, però són els homes qui més ho pateixen.

El cas de victimització en l'àmbit personal té bastantes connotacions i és per això que resulta interessant analitzar-lo a banda:

Gràfic 34. Taula de victimització per àmbit personal, sexe i nivell. Barcelona, 2012

En aquest cas no es donen pautes homogènies per raó de sexe. A grans trets s'observa que:

- Com més alt és el nivell socioeconòmic, més alt és l'IV.
- En el cas dels nivells alt i baix, els homes tenen taxes de victimització més altes.
- En canvi, en el cas del nivell socioeconòmic mitjà, són les dones les més afectades i les que tenen IV més alts.

Per tant, veiem com **el nivell socioeconòmic és bastant determinant en l'índex de victimització. Com era imaginable, les persones de nivell alt pateixen més atacs a béns que són de la seva propietat (vehicle, segona residència, botiga/negocis...) que no pas les persones de nivell baix. Però això es pot deure al fet que tenen més béns en propietat i per tant més possibilitats de ser atacats/des.**

1.2.5. ÍNDEX DE RISC PER NIVELL

Per contrastar aquesta informació, resulta interessant comparar l'índex de victimització per nivell amb l'índex de risc.

Gràfic 35. Índex de risc, sexe i nivell. Barcelona, 2012

	Home - Nivell alt	Home - Nivell mitjà	Home - Nivell baix	Dona - Nivell alt	Dona - Nivell mitjà	Dona - Nivell baix
VEHICLE	15,6	12,4	14,9	16,5	11,1	9,8
SEGONA RESIDÈNCIA	11,2	6,0	1,7	16,6	6,5	3,2
BOTIGA/NEGOCIS	14,4	24,2	73,1	17,1	9,2	0,0

S'observa que l'índex de risc és en tots els casos més alt que l'índex de victimització, tant per homes com per dones, i en tots els nivells. Cal destacar, però, que la diferència més gran entre victimització i risc la trobem **en l'àmbit de la botiga o negocis, sobretot pels homes de nivell mitjà i baix: en ambdós casos, l'índex de risc és enorme, arribant a ser del 73,1% en el cas dels homes de nivell baix.**

1.3. DISTRIBUCIÓ TERRITORIAL DE LES DONES VICTIMITZADES

Quan s'analitza la victimització de les dones a la ciutat de Barcelona resulta imprescindible baixar aquestes dades als territoris. És necessari saber quines són les **taxes de victimització als districtes**⁵ per veure quins d'ells resulten més segurs o més insegurs per les dones per viure-hi o moure-s'hi. Alhora, també és important aquest anàlisi per veure en quins districtes es donen diferències més substancials entre homes i dones.

Tot i així, abans d'entrar en l'anàlisi és important deixar constància que l'anàlisi de les dades que es presenten en aquest apartat tenen una menor significació estadística i un marge d'error més gran que les altres dades presentades fins al moment, ja que a mesura que es desagreguen les dades de l'Enquesta de Victimització per districte, la fiabilitat estadística és menor (perquè el nombre de població victimitzada estudiat disminueix).

1.3.1. ÍNDEX DE VICTIMITZACIÓ PER DISTRICTE

Taula 36. Victimització segons districte i sexe. Barcelona, 2012

		Victimització al districte		
		Home	Dona	Dif d/h
1	Ciutat Vella	33,2	32,8	-0,4
2	L'Eixample	32,3	27,3	-5,0
3	Sants-Montjuïc	29,2	24,0	-5,2
4	Les Corts	26,7	20,4	-6,3
5	Sarrià-Sant Gervasi	21,8	26,2	4,4
6	Gràcia	26,5	23,9	-2,6
7	Horta-Guinardó	24,5	22,3	-2,2
8	Nou Barris	22,1	20,7	-1,4
9	Sant Andreu	16,2	20,2	4,0
10	Sant Martí	30,5	22,6	-7,9
Total		26,3	24,0	-2,3

Les dades mostren una informació molt clara: **a tots els districtes de Barcelona les taxes de victimització són superiors pels homes que per les dones, excepte a dos, que són Sarrià-Sant Gervasi, i Sant Andreu.** A la resta, els homes presenten taxes molt més actes de l'índex de victimització.

⁵ Quan parlem de victimització femenina a un districte, parlem de fets que han passat a dones residents en l'esmentat districte, però els fets no necessàriament han passat al territori del districte.

Els districtes amb diferències més altes entre dones i homes en quant a victimització són en primer lloc Sant Martí, i en segon lloc Les Corts. En ambdós casos aquestes majors taxes són en perjudici dels homes.

Per contra, els districtes amb menys diferències entre homes i dones són, en primer lloc Ciutat Vella, i en segon lloc Nou Barris.

Això no vol dir, però, que aquests siguin els districtes més segurs per les dones. Per exemple, tant Sarrià-Sants Gervasi com Sant Andreu, malgrat tenen taxes superiors per les dones que pels homes, tenen taxes més baixes que altres districtes en quant a victimització. Per contra, el fet que a Ciutat Vella hi hagi menys desigualtat entre dones i homes, no treu el fet que és un districte amb les taxes més altes de victimització.

Taula 37. Victimització segons districte i sexe (metodologia semàfor). Barcelona, 2012

		Victimització al districte	
		Home	Dona
1	Ciutat Vella	33,2	32,8
2	L'Eixample	32,3	27,3
3	Sants-Montjuïc	29,2	24,0
4	Les Corts	26,7	20,4
5	Sarrià-Sant Gervasi	21,8	26,2
6	Gràcia	26,5	23,9
7	Horta-Guinardó	24,5	22,3
8	Nou Barris	22,1	20,7
9	Sant Andreu	16,2	20,2
10	Sant Martí	30,5	22,6
Total		26,3	24,0

A través de la metodologia del semàfor es pot analitzar quins són els districtes amb taxes més altes i més baixes de victimització, per homes i dones.

En aquest cas, el vermell indica el districte amb taxes més altes de victimització. El verd fosc, les taxes més baixes. El groc, els entremitjos. I la resta, són gradacions entre aquests colors.

Si agafem per una banda el col·lectiu **d'homes**, veiem que el districte amb una taxa de **victimització més alta és Ciutat Vella, seguit de molt a prop de l'Eixample, i en tercer lloc per Sant Martí. En canvi, Sant Andreu és el districte amb taxes de victimització més baixes pels homes, seguit de Sarrià-Sant Gervasi, i de Nou Barris.**

Si ens fixem per les **dones**, els districtes amb taxes de **victimització més altes són, en primer lloc, i igual que en el cas dels homes, Ciutat Vella. En segon lloc, hi trobem l'Eixample i en tercer lloc Sarrià Sant Gervasi. Per contra, els districtes amb taxes de victimització més baixes són, Sant Andreu, les Corts i Nou Barris.**

Així doncs, tant per homes com per dones Nou Barris resulta ser un dels districtes més segurs. Per contra, homes i dones coincideixen en tenir altes taxes de victimització a Ciutat Vella i l'Eixample. I resulta curiós el cas de Sarrià-Sant Gervasi, que mentre per una banda és un dels districtes més segurs per homes, per l'altre resulta un dels més insegurs per les dones. Aquestes dades són importants sobretot perquè trenquen amb idees molt arrelades a l'imaginari col·lectiu sobre quins són els barris més perillosos i quins menys, ja que normalment es vincula als barris de renda alta a llocs més segurs.

L'estructura de cada barri, i el teixit comunitari, poden ser dos dels factors crucials en determinar que en uns districtes hi hagi taxes de victimització que en altres.

També resulta interessant analitzar l'**evolució de la victimització** segons districte.

Taula 38. Evolució de la victimització segons districte i sexe. Barcelona, 2009-2012

	Home					Dona				
	2009	2010	2011	2012	Dif 12-09	2009	2010	2011	2012	Dif 12-09
Ciutat Vella	32,5	31,0	30,9	33,2	0,7	33,3	33,1	31,5	32,8	-0,5
Eixample	32,4	30,7	28,9	32,3	-0,1	22,8	26,8	28,2	27,3	4,5
Sants-Montjuïc	23,9	26,6	24,4	29,2	5,3	23,3	22,7	29,1	24,0	0,7
Les Corts	24,6	23,0	18,7	26,7	2,1	23,5	21,9	20,5	20,4	-3,1
Sarrià-Sant Gervasi	27,4	25,2	22,0	21,8	-5,6	24,7	20,4	27,4	26,2	1,5
Gràcia	22,8	25,8	16,5	26,5	3,7	26,2	20,0	19,5	23,9	-2,3
Horta-Guinardó	24,7	29,9	23,6	24,5	-0,2	23,9	20,8	16,4	22,3	-1,6
Nou Barris	19,7	17,4	22,6	22,1	2,4	18,3	20,3	22,7	20,7	2,4
Sant Andreu	26,7	20,8	19,4	16,2	-10,5	26,1	20,3	23,7	20,2	-5,9
Sant Martí	26,9	31,8	26,3	30,5	3,6	28,7	23,1	22,8	22,6	-6,1
Total	26,5	26,8	24,1	26,3	-0,2	24,7	22,9	24,4	24,0	-0,7

En aquest cas veiem que l'evolució de la victimització en els districtes no és homogènia en els diferents districtes, ni segueix patrons clars per raó de sexe. Cal destacar, però, que l'únic districte on més ha disminuït l'índex de victimització tant per homes com per dones (però sobretot per homes) és a Sant Andreu.

Pel que fa al col·lectiu d'homes en concret, després de Sant Andreu, el districte on més ha disminuït és a Sarrià-Sant Gervasi. Per contra, on més ha augmentat la victimització és a Sants-Montjuïc, seguit de Gràcia i Sant Martí.

En el cas de les dones, el districte on més ha disminuït ha estat (al contrari que en el cas dels homes) Sant Martí, en segon lloc Sant Andreu, i en tercer Les Corts. En canvi, on més ha augmentat és a l'Eixample, seguit de Nou Barris (tot i que segueix sent un dels districtes amb taxes de victimització més baixes) i Sarrià Sant Gervasi.

1.3.2. ÍNDEX DE VICTIMITZACIÓ PER CONSUMACIÓ PER DISTRICTE

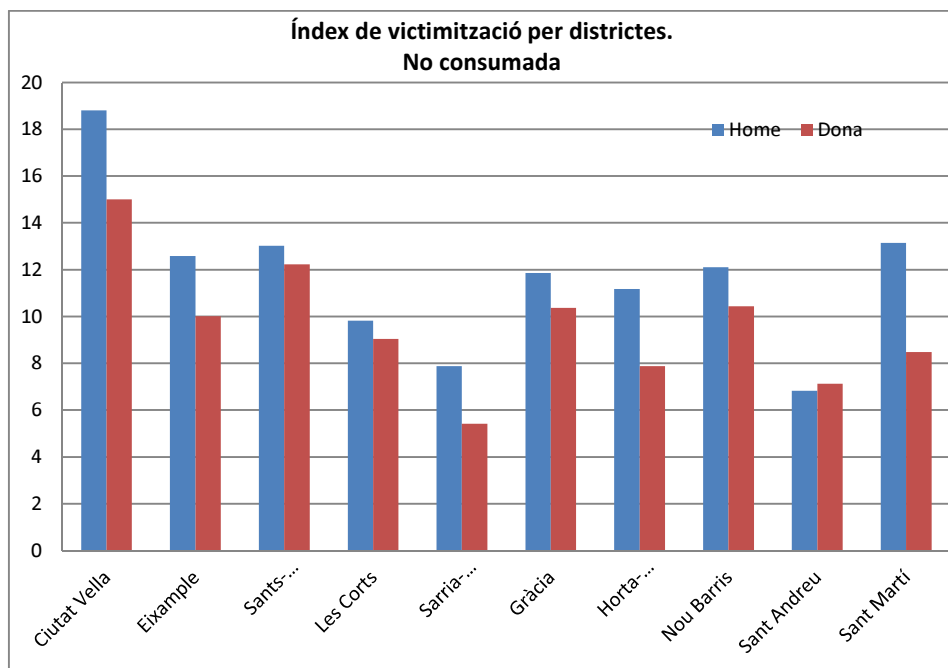
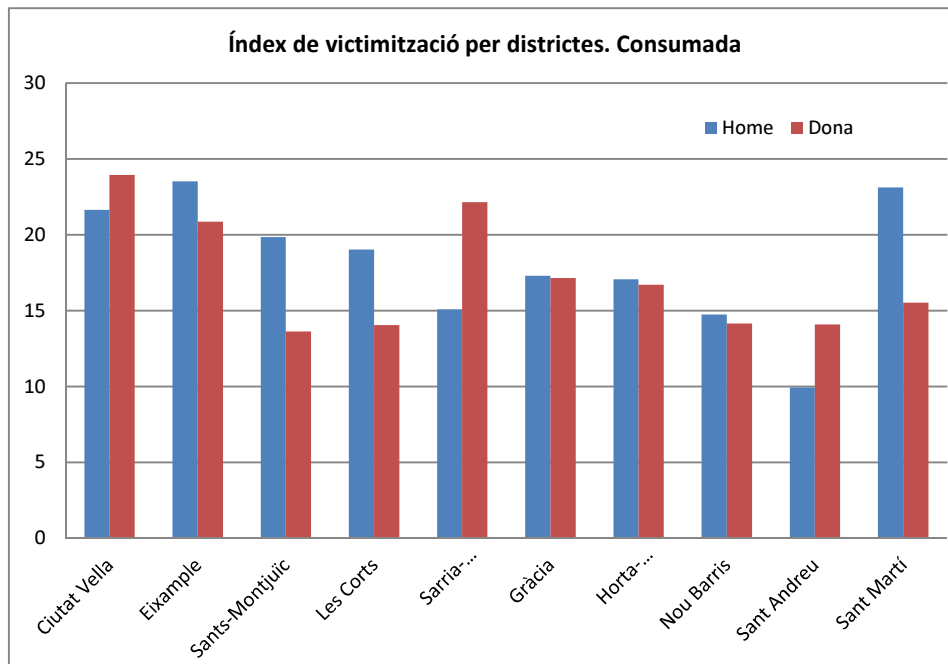
Una altra dada important és l'anàlisi de l'índex de victimització per districte, en funció de si aquesta ha estat o no consumada.

Taula 39. Victimització global per consumació segons districte i sexe. Barcelona, 2012

			Home	Dona	Dif. Dona/home
1	Ciutat Vella	C	21,6	24,0	2,32
		NC	18,8	15,0	-3,79
2	Eixample	C	23,5	20,9	-2,66
		NC	12,6	10,0	-2,57
3	Sants-Montjuïc	C	19,9	13,6	-6,24
		NC	13,0	12,2	-0,79
4	Les Corts	C	19,0	14,1	-4,97
		NC	9,8	9,0	-0,78
5	Sarria-S.Gervasi	C	15,1	22,2	7,08
		NC	7,9	5,4	-2,46
6	Gràcia	C	17,3	17,1	-0,15
		NC	11,9	10,4	-1,50
7	Horta-Guinardó	C	17,1	16,7	-0,37
		NC	11,2	7,9	-3,29
8	Nou Barris	C	14,7	14,2	-0,59
		NC	12,1	10,4	-1,67
9	Sant Andreu	C	9,9	14,1	4,16
		NC	6,8	7,1	0,30
10	Sant Martí	C	23,1	15,5	-7,60
		NC	13,1	8,5	-4,67

C= Consumada. NC= No Consumada

Les dades mostren una gran disparitat entre dones i homes en funció del districte. Aquestes dades queden més clares plasmades en forma de gràfic:

Pel que fa a la victimització **consumada**, veiem una gran disparitat entre districtes, i cap tendència uniforme pel que fa a les diferències entre homes i dones. En canvi, quan ens fixem en la victimització **no consumada**, veiem que en tots i cadascun dels districtes, excepte a Sant Andreu, la victimització no consumada és molt més alta pels homes.

1.3.3. ÍNDEX DE VICTIMITZACIÓ EN L'ÀMBIT DE LA SEGURETAT PERSONAL PER DISTRICTE

Com ja s'ha vist anteriorment, en l'àmbit de la **seguretat personal** és on hi ha taxes de victimització més altes per les dones. Per tant, és important analitzar-ho també a nivell de districte:

**Taula 40. Victimització en l'àmbit de la seguretat personal segons districte i sexe.
Barcelona, 2012**

	Victimització àmbit personal al districte		
	Home	Dona	Dif d/h
Ciutat Vella	23,1	25,5	2,4
L'Eixample	20,2	16,8	-3,4
Sants-Montjuïc	17,7	18,8	1,1
Les Corts	14,2	14,9	0,7
Sarrià-Sant Gervasi	10,1	17,2	7,1
Gràcia	14,6	15,8	1,2
Horta-Guinardó	10,6	16,2	5,6
Nou Barris	14,2	10,4	-3,8
Sant Andreu	10,0	16,0	6,0
Sant Martí	19,5	16,0	-3,5
Total	15,4	16,8	1,3

Veiem com **mentre que les taxes de victimització general eren superiors pels homes que per les dones en tots els districtes excepte a Sarrià-Sant Gervasi i Sant Andreu**, quan s'analitzen les dades de victimització en l'àmbit personal, **es capgira la situació: és superior per les dones que pels homes en tots els districtes excepte a l'Eixample, Nou Barris i Sant Martí.**

Els districtes on es donen més diferències entre homes i dones, en aquest cas en perjudici de les dones, són, en primer lloc (i amb molta diferència) Sarrià-Sant Gervasi (que com s'està veient és el districte amb més desigualtats entre homes i dones pel que fa a les taxes de victimització), seguit de Sant Andreu i Horta-Guinardó.

Tot i així, com ja hem dit, que hi hagi més diferències per sexes no vol dir que siguin els districtes més perillosos. Els districtes amb taxes més altes de victimització a la seguretat personal de les dones són, de nou, Ciutat Vella en primer lloc (i, com ja succeïa abans, amb molta diferència respecte la resta de districtes), seguit de Sants i Sarrià-Sant Gervasi.

Taula 41. Evolució de la victimització en l'àmbit de la seguretat personal segons districte i sexe. Barcelona, 2011-2012

	Victimització seguretat personal al districte			
	2011		2012	
	Home	Dona	Home	Dona
Ciutat Vella	23,1	25,5	21,6	22,9
L'Eixample	20,2	16,8	16,6	18,7
Sants-Montjuïc	17,7	18,8	10,6	23,0
Les Corts	14,2	14,9	11,2	12,2
Sarrià-Sant Gervasi	10,1	17,2	10,1	19,7
Gràcia	14,6	15,8	10,6	13,0
Horta-Guinardó	10,6	16,2	11,8	10,3
Nou Barris	14,2	10,4	14,9	17,9
Sant Andreu	10,0	16,0	12,0	16,0
Sant Martí	19,5	16,0	13,7	15,1
Total	15,4	16,8	13,5	17,0

Respecte les dades de l'any 2011, es pot veure com tampoc hi ha hagut una tendència clara a nivell de districtes per raó de sexe.

En alguns districtes, la victimització ha augmentat per un sexe i ha disminuït per l'altre (per exemple, a Ciutat Vella, l'Eixample, Sants Montjuïc...). En d'altres ha disminuït pels dos sexes (per exemple, a les Corts o Gràcia). I en d'altres ha augmentat per ambdós sexes (Nou Barris).

Tornant a les dades del 2012, si apliquem la metodologia de semàfor a la victimització en l'àmbit de la seguretat personal, en funció del fet delictiu, també trobem informació destacable.

Gràfic 42. Índex de victimització en l'àmbit de la seguretat personal de les dones per districtes. Barcelona, 2012

	Ciutat Vella	Eixample	Sants - Montjuïc	Les Corts	Sarrià-S.Gervasi	Gràcia	Horta-Guinardó	Nou Barris	Sant Andreu	Sant Martí
Atracament	3,6	0,0	1,4	1,3	1,8	0,0	1,4	,5	1,0	1,9
Intent atracament	3,1	1,8	1,9	1,8	,4	0,0	1,4	,9	1,5	2,3
Estrebada	2,6	1,4	1,0	1,3	1,4	,9	3,3	1,5	3,8	1,9
Intent estrebada	2,6	1,4	2,4	1,3	,5	2,3	,5	1,5	1,9	1,4
Robatori bossa o cartera	5,8	9,1	4,3	4,1	7,7	4,1	5,1	2,8	4,6	6,2
Intent robatori bossa o cartera	7,2	3,2	6,6	3,6	1,8	5,9	3,3	,9	1,9	2,4
Robatori telèfon mòbil	1,0	1,4	,5	1,8	2,3	2,7	,5	1,4	,9	2,3
Intent robatori telèfon mòbil	3,6	1,8	0,0	,9	,9	,9	,5	1,0	,5	,9
Agressió física	1,0	,5	,5	,4	,9	,4	0,0	,5	0,0	,9
Intent agressió física	,5	,5	0,0	0,0	0,0	,5	,5	0,0	0,0	0,0
Amenaces, intimidacions	2,1	,5	2,3	1,3	,9	1,8	2,3	1,9	1,9	,9

S'observa que en el cas de les dones, Ciutat Vella és on hi ha les taxes més altes de victimització en l'àmbit de seguretat la majoria de fets, excepte en alguns d'ells com és el robatori de telèfon mòbil.

A l'Eixample, per contra, i amb molta diferència respecte la resta de districtes, és on es donen més robatoris de bossa o cartera.

El districte on les dones pateixen més estrebades és Sant Andreu.

A l'altre extrem, en positiu, el districte on més verds i grocs trobem és a Nou Barris, seguit de les Corts. I per tant, aquests dos districtes serien aquells on menys atacs personals pateixen les dones.

Com es veu a continuació, els resultats en el cas dels homes són diferents:

Gràfic 43. Índex de victimització en l'àmbit de la seguretat personal dels homes per districtes. Barcelona, 2012

	Ciutat Vella	Eixample	Sants - Montjuïc	Les Corts	Sarrià-S.Gervasi	Gràcia	Horta-Guinardó	Nou Barris	Sant Andreu	Sant Martí
Atracament	1,9	,5	1,0	1,6	0,0	1,1	,5	1,1	1,0	1,6
Intent atracament	3,3	2,7	1,0	1,6	,6	2,7	1,0	1,6	2,1	4,7
Estrebada	1,4	,6	1,0	,5	,5	,5	0,0	1,1	1,0	,5
Intent estrebada	1,9	1,1	0,0	1,1	1,1	,5	,5	,5	,5	,5
Robatori bossa o cartera	1,4	7,1	2,6	3,3	2,2	2,1	2,1	1,6	1,6	4,2
Intent robatori bossa o cartera	8,2	2,2	4,7	2,2	2,3	2,7	3,2	4,7	1,6	3,7
Robatori telèfon mòbil	2,9	2,7	2,1	1,6	1,1	2,2	0,0	,5	0,0	2,6
Intent robatori telèfon mòbil	3,4	2,7	2,1	1,6	1,7	1,1	1,1	2,6	,5	1,0
Agressió física	1,4	2,2	1,6	0,0	,6	,5	1,6	2,1	0,0	1,1
Intent agressió física	1,4	1,1	2,1	,5	,5	1,6	2,1	1,6	,5	1,0
Amenaces, intimidacions	1,9	,6	2,1	0,0	0,0	1,1	1,5	2,1	1,6	2,6

Mentre que Ciutat Vella és també el districte amb més vermells, i per tant, amb índex de victimització més alts per la majoria de fets, en el cas dels homes els districtes amb menys victimització són, en primer lloc Sarrià-Sant Gervasi, i en segon Sant Andreu.

S'observa també com, tal i com ja s'ha vist en l'índex de victimització en l'àmbit personal en general, les taxes acostumen a ser superiors per les dones que pels homes.

BLOC 2. LA PERCEPCIÓ DE LA SEGURETAT. ÉS EL GÈNERE UNA VARIABLE RELLEVANT?

Quan s'analitza la seguretat des de la perspectiva de gènere, resulta imprescindible destacar el component subjectiu de la seguretat: és a dir, com aquesta es percep, com se sent i també com s'experimenta. D'aquesta manera, es pot indagar en quins són els factors que generen por o inseguretat a les dones, i buscar fórmules per minimitzar-ne la influència. En aquest sentit, homes i dones són socialitzats de manera diferencial, i això fa que les persones es relacionin diferent tant entre elles com amb el seu entorn, i això determina fortament la percepció que els uns i les altres tenen sobre la seguretat.

Per totes aquestes raons, la seguretat no es pot analitzar com un fenomen objectiu, sinó que s'ha de donar un gran pes en el seu anàlisi de l'àmbit subjectiu. Tal i com afirmen Naredo i Praxàgora Cooperativa (Barcelona, 2012)⁶: "les experiències d'inseguretat de les dones van més enllà de l'equació tradicional de 'seguretat = absència de criminalitat de carrer' i conviden a reprendre el significat etimològic de securitas (cuidat de si) i a abordar d'una manera connectada totes les fonts d'inseguretat. S'hauria d'ampliar, per tant, l'abast del concepte de seguretat objectiva a comportaments delictius i no delictius a l'espai públic i privat" (pàg.12).

En aquest apartat s'analitzarà quina és el cost psicològic que representa per homes i dones un delictes o intent de delictes, i s'indagarà en si es donen diferències per raó d'edat. I per aprofundir en les percepcions d'uns i altres, s'analitzarà com homes i dones valoren tant la seguretat, com la percepció de l'evolució de la seguretat, a nivell de barri i a nivell de ciutat.

2.1. AFECTACIÓ PSICOLÒGICA DE LES VÍCTIMES

Les dades que es presenten a continuació mostren quin és el cost psicològic dels delictes per tipus de fet en funció del sexe.

2.1.1. COST PSICOLÒGIC PER CONSUMACIÓ

Quan es pregunta a homes i dones com els ha afectat psicològicament un fet delictiu del 0 al 10 (on 0 és que no li va afectar gens, i 10 que li va afectar molt), aquestes són les respostes dels uns i les altres (desagregades per consumació o no del fet):

⁶ Naredo, Maria i Praxàgora Cooperativa (Barcelona, 2012). "Guia per a l'elaboració de diagnòstics de seguretat amb visió de gènere a l'àmbit rural i urbà". Departament d'Interior, Relacions Institucionals i Participació de la Generalitat de Catalunya.

Gràfic 44. Cost psicològic del delicte per consumació segons sexe Barcelona, 2012

	Home	Dona
Consumat	6,2	7
No consumat	4,7	5,7

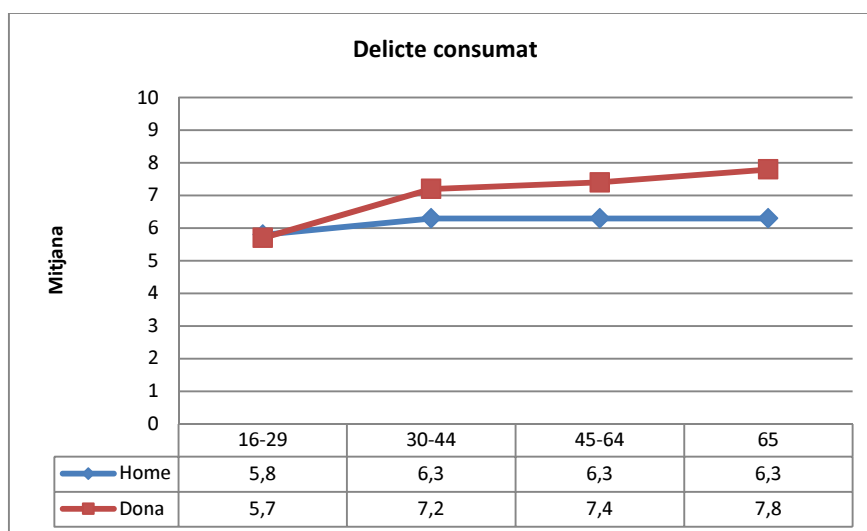
A nivell global, l'afectació psicològica mitjana és de 6,1. Si desagreguem per sexe, i tal i com es mostra a la taula, de mitjana es veu clarament com **les dones presenten un major impacte psicològic del delicte, tant si s'ha consumat l'acte com no**. Això pot tenir a veure amb dues variables: una, que a les dones se les ha socialitzat en la por (sobretot a l'espai públic), i en la passivitat davant d'aquests actes. I dos, que als homes se'ls ha socialitzat en la valentia i la fortalesa, alhora que s'ha limitat la possibilitat que expressin els seus sentiments, i per tant, també és normal que declarin tenir menys afectació psicològica davant dels fets delictius.

2.1.2. COST PSICOLÒGIC PER EDAT

Troblem **gran diferències en quant a l'afectació psicològica en cas de delicte en funció de l'edat d'homes i dones**.

Davant la mateixa pregunta (sobre si li va afectar psicològicament el fet delictiu, puntuant del 0 si no li va afectar gens i 10 si li va afectar molt), ens trobem les següents mitjanes per edat:

Gràfic 45. Cost psicològic del delicte per consumació segons sexe i edat Barcelona, 2012

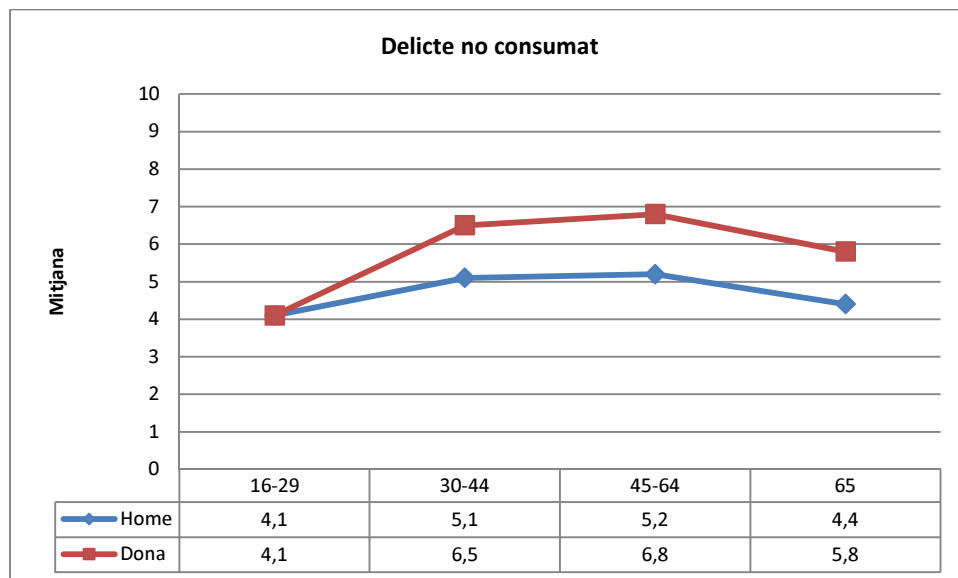
En casos de delictes consumats, es veuen diferències notables en quant a l'afectació psicològica per homes i dones en funció de l'edat. Així, **mentre que els homes presenten taxes d'afectació molt invariables en funció de l'edat, en el cas de les dones el cost psicològic és**

més gran com més edat té la dona. Alhora, el cost psicològic és sempre superior per les dones.

Resulta curiós observar, però, que el punt de partida és gairebé idèntic, i els i les joves presenten una mitjana d'afectació molt similar. I d'això se'n pot extreure una altra conclusió: les dones joves, malgrat ser les més afectades i presentar taxes de victimització més altes d'entre totes les franges d'edat i per ambdós sexes, són les que menys cost psicològic tenen respecte la resta de dones de les altres franges d'edat.

Gràfic 46. Cost psicològic del delicte per consumació segons sexe i edat Barcelona, 2012

En el cas dels delictes no consumats, ens trobem un patró pràcticament idèntic entre dones i homes, i és que mentre que en la joventut el cost d'un acte no consumat té un cost psicològic baix, aquest va augmentant a mesura que avança l'edat, fins que arriba una franja, la de la gent gran (de més de 65 anys) en la qual el cost torna a disminuir.

En aquest cas, el cost psicològic d'un delicte no consumat és exactament igual per nois i noies joves. A la resta de franges d'edat, la mitjana és sempre superior per les dones.

2.2. PERCEPCIÓ DE SEGURETAT A L'ENTORN

De cares a generar polítiques públiques, la informació sobre com valoren les persones el nivell de seguretat en el seu entorn és bàsic. En aquest apartat, s'analitza quina és la percepció de l'evolució de la seguretat a nivell de barri i a nivell de ciutat, així com la valoració de l'evolució de la seguretat a tots dos nivells.

2.2.1. VALORACIÓ DEL NIVELL DE SEGURETAT

Una primera dada a analitzar amb perspectiva de gènere és el nivell de seguretat que valoren que hi ha els homes i les dones al barri, distingint entre aquelles persones que han viscut un acte delictiu de les que no.

Davant de la pregunta de quina valoració donaven al nivell de seguretat del seu barri, on 0 era gens de seguretat i 10 molta seguretat, aquestes han estat les respostes de les persones enquestades:

Gràfic 47. Valoració del nivell de seguretat al seu barri. Barcelona, 2013

	Home	Dona
Victimitzat	5,5	5,5
No victimitzat	6,6	6,3

A nivell global, la valoració és de 6,2. Veiem que no hi ha diferències significatives entre dones i homes. Com era d'esperar, aquelles persones que han estat victimitzades, valoren pitjor en nivell de seguretat que les no victimitzades. I entre les no victimitzades, les dones donen una valoració mitjana lleument inferior a la dels homes.

Gràfic 48. Valoració del nivell de seguretat al seu municipi. Barcelona, 2013

	Home	Dona
Victimitzat	5,3	5,1
No victimitzat	6	5,7

Davant la mateixa resposta a nivell de municipi, la mitjana és de 5,7. Trobem que les valoracions són més baixes que a nivell de barri. En aquest sentit, les persones es senten més segures en els seus barris que a la resta de la ciutat.

En aquest cas, la mitjana és més baixa en dones que en homes tant en el cas de les que han patit fets delictius com en el de les que no.

Arrel de les percepcions sobre barri i ciutat també podem afirmar que **les persones, i sobretot les dones, se senten més segures en entorns que ja coneixen, i que per tant els consideren més propers i controlats**. De fet, el coneixement físic i social de l'entorn és la principal font de seguretat de les dones. **Per contra, quan l'àmbit és el municipal, i per tant és més ampli i desconegut, la incertesa i el desconeixement generen menys sensació de seguretat**. Probablement també compta el fet que les xarxes personals i socials de les persones sovint es situen al barri, i per tant operen com a forma de control informal que garanteix la seguretat.

També és probable que les dones, en els seus barris, ja tinguin controlats quins són els recorreguts que les fan sentir segures, i saben com evitar els punts foscos de l'espai urbà o els espais de la por. Les dones han après al llarg de la seva vida nombroses estratègies d'autoprotecció per moure's per l'espai públic en la seva quotidianitat. I com expliquen Naredo i Praxàgora Cooperativa (2012), aquestes estratègies limiten els seus drets de ciutadania: "apreses al llarg de la infància, les estratègies d'autoprotecció incideixen davant la menor exposició de les dones al risc a l'espai públic. Però aquestes no són innòcues. Limiten la seva llibertat de moviment i d'ús dels espais públics. No sortir de nit, no transitar per determinats carrers, controlar la forma de vestir-se, són estratègies que limiten greument la llibertat i l'autonomia personal". I com també expliquen les autores, citant la declaració de la seguretat de les dones de Montreal (2002)⁷, els principals efectes del sentiment d'inseguretat a la vida ciutadana de les dones són els següents:

- Restriccions en la seva mobilitat
- Obstacles per a la participació a la vida social
- Dependència de la protecció d'altres persones (generalment homes)
- Manca d'autoconfiança i desconfiança en altres persones
- Aïllament
- Transmissió del sentiment d'inseguretat a les nenes
- Sentiment de culpabilitat i de responsabilitat davant d'un incident
- Invalidació de la seva pròpia experiència (no hauria de tenir por...)

2.2.2. VALORACIÓ DEL NIVELL DE SEGURETAT PER EDAT

Si desagreguem les dades per edat ens trobem amb mitjanes a nivell de barri que recull el gràfic 45.

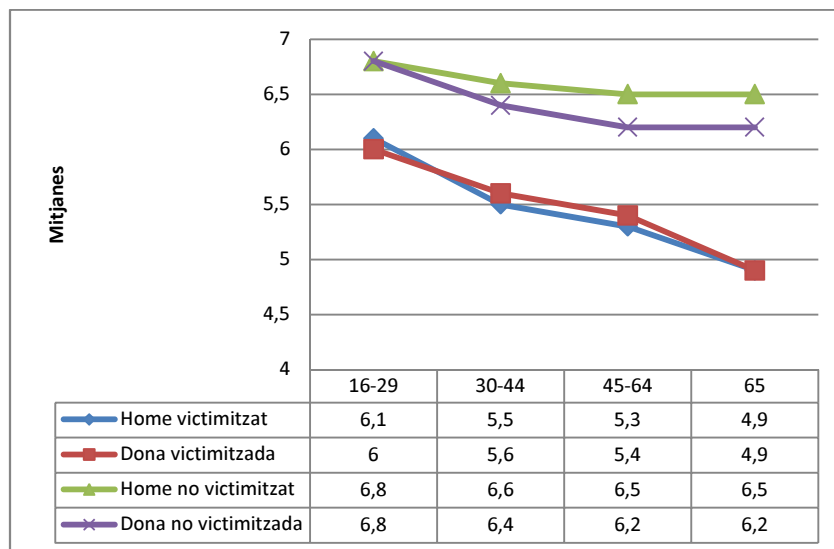
Així, pel que fa a les persones victimitzades a nivell de barri, es donen molt poques diferències entre dones i homes. Entre joves i grans la valoració pels dos sexes és molt igual. I en les edats mitjanes, les dones donen una valoració lleument superior als homes a la seguretat del barri. En qualsevol cas, però, **a mesura que avança l'edat, disminueix la valoració.**

Les no victimitzades donen una valoració mitjana molt superior a la de les victimitzades. En aquest cas, però, malgrat entre el jovent les mitjanes són les mateixes, a la resta de franges d'edat els homes tenen valoracions més bones de la seguretat del barri que les dones.

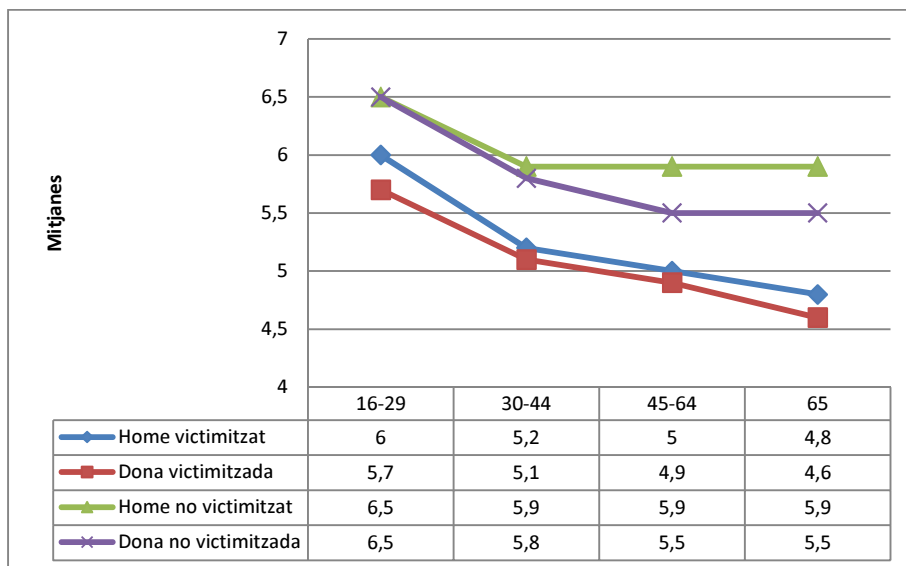
⁷ CAFSU. La seguridad de las mujeres. De la dependencia a la autonomía. Montreal 2002.

Gràfic 49. Valoració del nivell de seguretat al seu barri, per edat. Barcelona, 2013

Gràfic 50. Valoració del nivell de seguretat a la seva ciutat, per edat. Barcelona, 2013

A nivell de ciutat, com ja hem comentat, les mitjanes són més baixes que a nivell de barri. A més a més, la tendència de descendència de les mitjanes a mesura que augmenta l'edat, és més evident a nivell de municipi. De nou, pel que fa a les persones victimitzades, trobem patrons similars entre homes i dones. Tot i així, les valoracions són en tots els casos lleument

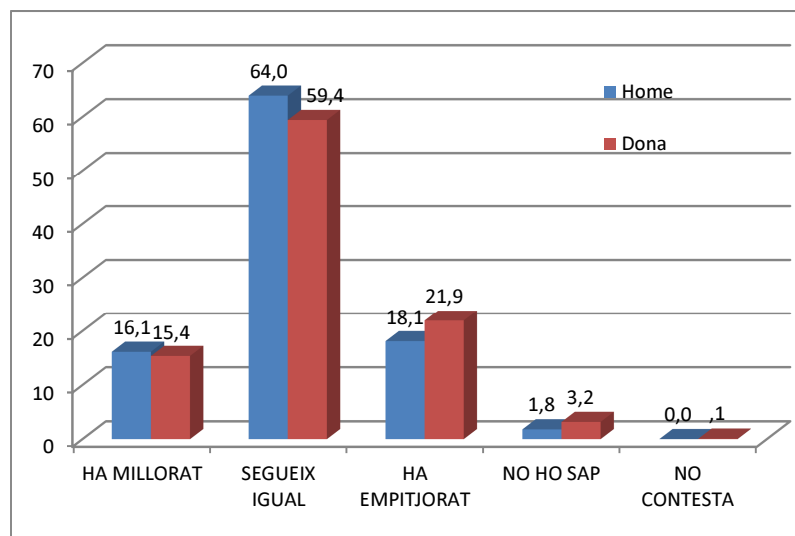
millors entre els homes que entre les dones. Entre les persones no victimitzades, la diferència entre homes i dones és més gran, i augmenta sobretot a mesura que augmenta l'edat.

Així doncs, i tal i com ja s'apuntava a l'informe de l'explotació de l'enquesta de victimització amb perspectiva de gènere de l'any passat, **la percepció de seguretat es va deteriorant a mida que avança l'edat, la qual cosa pot significar no tant que les persones estiguin més exposades realment als delictes (ja que el col·lectiu més afectat és el de joves), sinó perquè la gent gran ha interioritzat la seva pròpia vulnerabilitat, i aquest factor és determinant en la configuració de la seva percepció de la seguretat.**

2.2.3. VALORACIÓ DE L'EVOLUCIÓ DE LA SEGURETAT

La valoració que fan les persones entrevistades sobre com ha evolucionat el nivell de seguretat al seu barri durant l'últim any (2012), mostra com homes i dones es distribueixen de manera semblant a les diferents respostes:

Gràfic 51. Valoració de l'evolució de la seguretat al seu barri. Barcelona, 2013

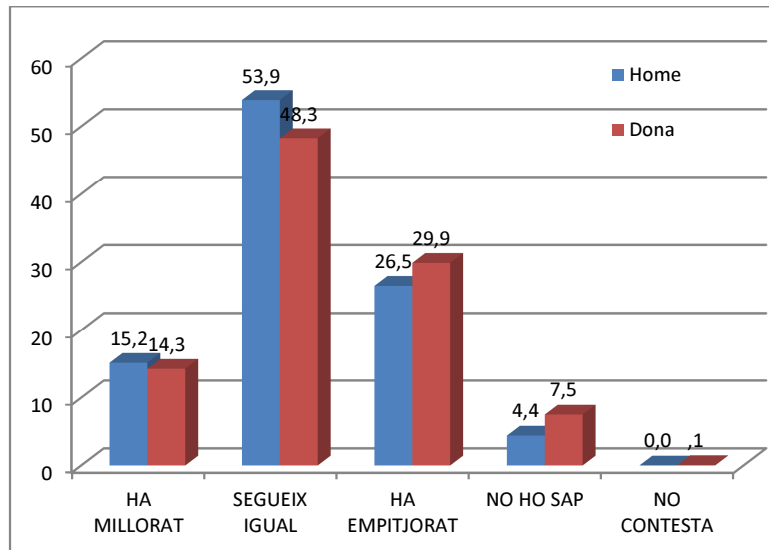

La majoria de persones pensa que segueix igual. Tot i així, si que es pot destacar que hi ha més homes que pensen que segueix igual o que ha millorat, i en canvi hi ha més dones que pensen que ha empitjorat.

Davant de la mateixa pregunta, però a nivell de municipi, les respostes són les que recull el gràfic 48.

Gràfic 52. Valoració de l'evolució de la seguretat a la seva ciutat. Barcelona, 2013

A nivell de ciutat hi ha molta més gent que pensa que ha empitjorat. Pràcticament el 30% de les dones, i el 26,5% dels homes consideren que la seguretat a Barcelona ha anat a pitjor. El nombre d'homes i dones que valoren que ha millorat és lleument inferior.

Des del punt de vista de gènere, les dones segueixen sent més pessimistes: hi ha més dones que homes que pensen que en el darrer any la seguretat ha empitjorat, i per contra hi ha més homes que dones que pensen o bé que està igual o bé que ha millorat.

2.2.4. VALORACIÓ DE LA SEGURETAT PER DISTRICTES

És necessari fer un anàlisi sobre com valoren les dones i els homes la seguretat als districtes, sobretot per veure si aquesta valoració té correspondència amb els índex de victimització dels propis districtes.

Així, el gràfic 49 mostra que les percepcions són bastant similars entre dones i homes: coincideixen que el barri més perillós és Ciutat Vella. Més de la meitat de les persones enquestades comparteixen aquesta opinió: concretament, el 52% dels homes i el 53,2% de les dones. De fet, la majoria de persones pensen que el barri més perillós és, concretament dins de Ciutat Vella, el Raval. Són d'aquest parer el 34,4% dels barcelonins, i la mateixa taxa de barcelonines.

El segueix amb molta diferència La Mina, considerat el barri més perillós pel 13,1% d'homes i el 12,4% de dones.

La resta de barris tenen percentatges inferiors al 4%.

Gràfic 53. Valoració de la perillositat dels barris. Barcelona, 2013

	Home	Dona
TOTAL	(1889)	(2141)
CIUTAT VELLA	52,0	53,2
EIXAMPLE	1,1	2,0
SANTS - MONTJUÏC	3,6	2,7
LES CORTS	1,3	0,3
SARRIÀ - SANT GERVASI	0,2	0,4
GRÀCIA	0,0	0,2
HORTA - GUINARDÓ	0,5	0,8
NOU BARRIS	2,6	2,2
SANT ANDREU	2,3	1,2
SANT MARTÍ	3,9	2,3
LA MINA (SANT ADRIÀ DEL BESÓS)	13,1	12,4
EL TRANSPORT PÚBLIC	0,1	0,0
TOTS	0,3	0,3
CAP	0,7	0,3
NO HO SAP	17,9	21,6
NO CONTESTA	0,3	0,1

Si contrastem aquestes dades de percepció amb els índex de victimització que hem vist a l'apartat 1.3., veiem com la realitat no es correspon del tot amb les percepcions.

Així, si bé sí que és cert que a Ciutat Vella hi ha índex de victimització més alts que a la resta de districtes, els índex de victimització no són tant distants del d'altres districtes que s'han valorat com a segurs.

Per exemple, el segon districte amb més victimització per les dones de Barcelona és l'Eixample, i el tercer Sarrià-Sant Gervasi. I en canvi, aquests dos districtes es valoren, tant per part dels homes com de les dones, com a segurs. Només el 2% de les dones ha considerat l'Eixample el districte més insegur, i el 0,4% de les dones ha considerat que és Sarrià-Sant Gervasi.

CONCLUSIONS

L'anàlisi des d'una perspectiva de gènere de l'Enquesta de victimització (2013) permet establir les següents conclusions:

- **L'índex de victimització (IV) a la ciutat de Barcelona l'any 2012 és superior pels homes que per les dones:** contretament, és de 26,9% pels homes, i de 24,0% per les dones.
- Si s'analitza com ha evolucionat l'IV, s'observa que tot i que l'any **2008** dones i homes tenien un IV pràcticament idèntic, **a partir d'aquest any el creixement és molt superior entre els homes que entre les dones.**
- **L'anàlisi dels àmbits** de victimització mostra que:
 - En l'àmbit de victimització del vehicle, l'afectació és molt més alta entre els homes que entre les dones.
 - El homes també presenten més victimització en els atacs al domicili i a la botiga o negocis.
 - Per contra, es detecta una incidència de delictes contra la seguretat personal més alta en el cas de les dones, així com també en l'àmbit de victimització en la segona residència.
 - Es pot veure, com, **exceptuant la major prevalença d'atacs a segones residències a les dones, els homes pateixen més atacs a les seves propietats privades, i les dones, en canvi, les pateixen més a nivell personal.** En aquest punt seria convenient preguntar-nos fins a quin punt, doncs, la seguretat de les dones es troba més compromesa que la dels homes en tant que el que es posa en risc és la seva integritat personal, i no un bé o propietat material clarament substituïble.
- Dins **l'àmbit personal** també es donen diferències entre homes i dones:
 - Les dones es veuen més afectades que els homes en les estrebades i intents d'estrebada i en els robatoris de bossa o cartera.
 - En canvi, els homes es veuen més afectats que elles pel robatori o intent de robatori de telèfon mòbil, i per les agressions o intents d'agressió física.
 - Per tant, **les dones són menys susceptibles de patir els delictes contra la seguretat personal que incorporen dosis de violència física explícita**, com ara les agressions físiques o intents d'agressió física. Els homes són més proclius a patir delictes contra la seguretat que impliquen un cert grau de violència.
- El col·lectiu que a data del 2012 té un **índex de victimització més alt és el de les dones joves, de 16 a 29 anys.** Tot i així, aquest any s'ha donat un anivellament de les taxes de victimització juvenils per un augment en la victimització masculina en aquesta franja d'edat i també una moderació en la taxa femenina de la mateixa franja, que l'any passat va

augmentar molt sensiblement. **Els homes han augmentat molt les seves taxes de victimització, sobretot en les edats del mig del cicle vital (dels 30 als 65 anys).** Pel que fa a les persones grans, en les dones no hi ha hagut pràcticament creixement, mentre que en els homes hi ha hagut un fort creixement. Però, de totes maneres, **les taxes de victimització per les persones de més de 65 anys segueixen sent superiors per les dones que pels homes.**

- **A mesura que avança l'edat disminueix l'índex de victimització.** Tot i així, es donen patrons de distribució diferencials significatius per raó de sexe i edat: **mentre que les dones són les més afectades en el que podríem anomenar els extrems vitals (és a dir, joventut, i vellesa), els homes estan més afectats en el que comprendria el que es coneix com a edat mitjana (entre els 30 i els 64 anys).**
- Tots els col·lectius segons edat presenten les seves respectives taxes de victimització més altes en l'àmbit personal, però **entre les persones joves, els atacs personals són molt més elevats (pràcticament el doble) que entre la resta de grups d'edat.**
- **La victimització és més alta per les persones de fora d'Espanya** que per les espanyoles, i dins el col·lectiu de **persones estrangeres, les diferències de victimització entre homes i dones són més agudes que entre les persones espanyoles.**
- El nivell socioeconòmic és bastant determinant en l'índex de victimització. **Les persones de nivell alt pateixen més atacs a béns que són de la seva propietat (vehicle, segona residència, botiga/negoci...)** que no pas les persones de nivell baix. Però això es pot deure al fet que tenen més béns en propietat i per tant més possibilitats de ser atacats/des.
- **L'índex de risc és molt elevat en l'àmbit de la botiga o negocis pels homes de nivell mitjà i baix,** arribant a ser del 73,1% en el cas dels homes de nivell baix.
- **L'anàlisi dels Districtes revela que:**
 - Entre els **homes**, el districte amb una taxa de **victimització més alta és Ciutat Vella, seguit de molt a prop de l'Eixample, i en tercer lloc per Sant Martí.** En canvi, **Sant Andreu és el districte amb taxes de victimització més baixes pels homes, seguit de Sarrià-Sant Gervasi, i de Nou Barris.**
 - Si ens fixem en les **dones**, els districtes amb taxes de **victimització més altes són, en primer lloc, i igual que en el cas dels homes, és Ciutat Vella. En segon lloc, hi trobem l'Eixample i en tercer lloc Sarrià Sant Gervasi.** Per contra, els barris amb **taxes de victimització més baixes són, Sant Andreu, les Corts i Nou Barris.**
 - Veiem com mentre que les taxes de victimització global eren superiors pels homes que per les dones en tots els districtes excepte a Sarrià-Sant Gervasi i Sant Andreu, quan s'analitzen les dades de **victimització en l'àmbit personal**, es capgira la

situació: **és superior per les dones que pels homes en tots els districtes excepte a l'Eixample, Nou Barris i Sant Martí.**

- Pel que fa a l'**afectació psicològica** derivada dels delictes s'observa que:
 - De mitjana, a les **dones els afecten més els fets delictius a nivell psicològic**, tant si s'ha consumat l'acte com no.
 - Trobem gran diferències en quant a l'afectació psicològica en cas de delicte en funció de l'edat d'homes i dones. Mentre que **els homes presenten taxes d'afectació molt invariables en funció de l'edat, en el cas de les dones el cost psicològic és més gran com més gran és la dona.**
 - Resulta curiós observar, però, que el punt de partida és gairebé idèntic, i els i les joves presenten una mitjana d'afectació molt similar.

- I per últim, pel que fa a la **percepció de seguretat**:
 - **Les persones, i sobretot les dones, se senten més segures en entorns que ja coneixen**, i que per tant els consideren més propers i controlats. Per contra, quan l'àmbit és el municipal, i per tant és més ampli i desconegut, la incertesa i el desconeixement generen menys sensació de seguretat.
 - **En el cas de les dones la percepció de seguretat es va deteriorant a mida que avança l'edat**, la qual cosa pot significar no tant que estiguin més exposades realment als delictes (ja que el col·lectiu més afectat és el de joves), sinó perquè la han interioritzat la seva pròpia vulnerabilitat, i aquest factor és determinant en la configuració de la seva percepció de la seguretat.